

Chlumecké časopis chlumeckého regionu listy

ročník XXXVII ♦ Chlumeck nad Cidlinou dne 27. 9. 2007 ♦ cena 14 Kč

9

KROTITELÉ DIVOKÝCH KONÍ...

fotografie k článku na straně 22 a 23 - autor Antonín Fibigr

SLOVO STAROSTY

Vážení čtenáři Chlumeckých listů,

na poslední chvíli pší pár řádků, téměř po uzávěrci. Léto je pryč, děti chodí do školy, do zájmových a sportovních kroužků, nebo pouští draka (anebo bohužel jenom drezúruji počítač), v lesích je více „mykologů“ než hub (chudák příroda) a dny se zkracují.

Zkracují se i termíny výstavby městských investic. Většina z nich nabrala ztrátu díky nepovedené novele stavebního zákona, kdy náš stavební úřad od ledna již nemůže vydávat celá stavební povolení, ale pouze do fáze územních řízení. Zde se jedná například o projekty na místní komunikace. Přesto v září zahájíme dlouze připravované rekonstrukce ulic a chodníků. Vítězem výběrového řízení se stala firma STRABAG. Zastupitelstvo konečně rozhodlo o barevném řešení fasády radnice. Bude definitivně v odstínech zelené barvy. Ostatně jsem přesvědčen, že každé barevné řešení by radnici slušelo, protože jí dodáme historizující vzhled členitou fasádou, velmi podobnou původnímu stavebnímu slohu.

Obdrželi jsme do zastupitelstva také petici občanů, kde vyjadřují nespokojenost s tím, že Město nedostatečně řeší situaci v ulici Palackého, směrem k Olešnici. Chci autora petice a obyvatele, kteří ji podepsali, ujistit, že jejich návrhy k řešení nejsou tak jedno-

duché, jak si představují. Vždyť jsem již opakovaně psal do Chlumeckých listů, že se nám podařilo po velmi vyčerpávajícím úsilí zpracovat projekt a stavební povolení na chodník od domova důchodců až k prvním domům v Palackého ulici. K tomu 2.300.000 korun, jako padesátiprocentní dotaci ze Státního fondu dopravní infrastruktury. Z toho plyne, že Město zaplatí z rozpočtu dalších 2.300.000 korun, aby byla tristní situace v této lokalitě ještě letos vylepšena. Dál stavět chodník zatím nelze, v cestě stojí soukromé domy a jejich majitelé nechťejí své nemovitosti prodat. Když již prodat ochotni jsou, požadují mnohonásobně více, než je odhad. K tomu Město musí počítat navíc s náklady na demolici budov. S dalšími miliony na přeložky inženýrských sítí a pokračování chodníku, který by měl požadované parametry. Zastupitelé konstatovali, že se takto vydírat necháme, vždyť se jedná o veřejné prostranství nás všech. Nechali jsme zbořit některé domy a v demoliciích dalších několika možných chceme pokračovat příští rok. Nejošklivější část města prostě musí změnit tvář, ale je demokracie a soukromé vlastnictví je nutno respektovat. Jak ale těm vlastníkům bude, když budou trčet osamocené jejich domy do ulice, kde nebude díky nim možno pokračující chodník a celkovou úpravu

a výstavbu ulice dokončit?! Zbořením těch několika prvních domů se prý zhoršila situace a auta jezdí vzniklým turniketem ještě rychleji. Městská policie zde opakovaně měří rychlost, jsou zde dopravní značky, které řidiči (i mnozí z našeho města) nerespektují, a chovají se bezohledně. Představa, že zde budeme držet městské strážníky i státní policii 24 hodin denně je naivní, zase by chyběli jinde. Vzal jsem si na sebe dost těžký úkol zajistit snížení průjezdu aut o hmotnosti nad 7,5 t touto ulicí, musím jednat s krajským úřadem, kterému tato silnice patří, podporu mám i ve starostovi Olešnice, ale je to bohužel oficiálně silnice II. třídy a omezení tonáže musím být projednáváno ve všech orgánech státní správy, což zabere několik měsíců. Je jisté, že kdo ví o možnosti zkrátit si trasu k dálnici nebo zpět na Chlumecko a Novobydžovsko, a takových řidičů je hodně, bez sporu ji využije. Věřím přesto, že celkově dokončit rekonstrukci v této části města se podaří, ale žádám obyvatele této ulice o toleranci a trpělivost.

Velmi složitá dopravní situace v Novém Městě je skončena, stálo to dosti nervů a od 1. října začne rekonstrukce kruhového objezdu v Chlumu nad Cidlinou, kde předpokládám, že objezdné trasy nebudou takovým problémem, vždyť zde již tu nejhorší dopravu nemáme.

Možná, že toto čtení nebude některým lidem příjemné, ale napsal jsem pouze svůj názor, který se nemusí ztotožňovat s názory čtenářů.

Je za námi i druhý ročník Chlumeckého triatlonku, chci poděkovat organizátorům za odvedenou práci. Byla to velká legrace za slunného počasí, ale diváci viděli i mnoho hodnotných sportovních výkonů. Vyhráli všichni, 13 žen a 58 chlapů a mláďenců. Obliba této sportovní recesní akce stoupá, příští ročník bude mít stoprocentně ještě více účastníků, zatím jsou povoleny i posádky dvoukol, které se řítily fascinující a fenomenální rychlostí. Lahvové pivo silně pěnílo, a proto s jeho pitím na čas měli někteří borci velké problémy. Z toho plyne, že každý má v jistých disciplínách co zlepšovat, a proto pomůže jenom vydatný celoroční trénink. Buď fit.

Ing. Miroslav Uchytel
starosta města

ČESKÝ ZAHRÁDKÁŘSKÝ SVAZ,
ZO CHLUMEC NAD CIDLINOU
VE SPOLUPRÁCI S ČESKÝM SVAZEM VČELAŘŮ
ZO CHLUMEC NAD CIDLINOU

vás zvou na

**PRODEJNÍ
VÝSTAVU**
ovoce, zeleniny a včelích produktů

**Dne 20.10. - 21.10. 2007
od 9.00 hod.**

ŘÍHŮV DŮM V CHLUMCI NAD CIDLINOU

ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA A RADY MĚSTA

VÝPIS Z USNESENÍ 19. ZASEDÁNÍ RADY MĚSTA konaného dne 6. srpna 2007

Rada města:

- **Schválila** převod částky od firmy Vodovody a kanalizace Hradec Králové, a.s. ve výši 5.000,- Kč (na akci Volebalové léto) TJ SOKOL Chlumec nad Cidlinou.
- **Uložila** vedoucí OSMI zapracovat do rozpočtu letošního roku částku cca 800.000,- Kč na realizaci chodníků, vjezdů a komunikace dle jednotlivých etap I až III v ul. Achátová a Lauterbachova.
- **Schválila** uzavření smlouvy o dílo na zpracování projektové dokumentace na akci „Oprava ul. Boženy Němcové“ (za viaduktem) firmou M.I.S. a.s., Pardubice.
- **Schválila** uzavření dodatku č. 1 ke Smlouvě o dílo na stavební práce – zateplení MŠ U Zámku. **Doporučila** zastupitelstvu ke schválení úpravu rozpočtu obou mateřských škol.
- **Uložila** starostovi a vedoucí OSMI jednat ve věci předložených návrhů smluv s Biskupstvem královéhradeckým.
- **Uložila** tajemníkovi jednat s Bytovým družstvem Dubina II Pardubice ve věci jeho žádosti o stanovisko Města k žádosti nájemníků vchodu „F“ čp. 800 v Nádražní ulici o snížení nájemného.
- **Schválila** návrh smlouvy o výpůjčce, která bude uzavřena mezi Městem Chlumec nad Cidlinou a Ředitelstvím silnic a dálnic ČR Praha ve věci opravy kruhové křižovatky.
- **Schválila** návrh smlouvy o zpracování projektu a o řízení projektu, která bude uzavřena mezi Městem Chlumec nad Cidlinou a Centrem evropského projektování, p.o. KHK Hradec Králové ve věci realizace akce „Občanské centrum Chlumec nad Cidlinou“.
- **Schválila** ustanovení zvláštního orgánu obce „Radý obcí pro udržitelný rozvoj území“ tak, jak jej definuje zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon) v § 9. Za člena tohoto orgánu **deleguje** starostu města Ing. Uchytla.

- **Schválila** instalaci dvou laviček v ulici Sadová a dvou laviček v ulici Kozelkova s tím, že o jejich umístění rozhodne vedoucí TSBH, který zajistí i samotnou instalaci.
- **Schválila** předání klíčů od kotců ve dvoře radnice OO PČR s tím, že v případě odchycení psa volně pobíhajícího na k. ú. Chlumec nad Cidlinou, Lučice a Pamětník ho policisté ČR umístí do těchto kotců. Městské policii bude v takovém případě předá protokol o odchycení psa.
- **Schválila** návrh smlouvy na provedení prověrky BOZP na pracovištích Města Chlumec nad Cidlinou, která bude uzavřena mezi Městem Chlumec nad Cidlinou a Věrou Tölgovou, specialistou bezpečnosti práce.
- **Schválila** návrh smlouvy na aktualizaci zpracování dokumentace BOZP dle nové legislativy, která bude uzavřena mezi Městem Chlumec nad Cidlinou a Věrou Tölgovou, specialistou bezpečnosti práce.
- **Neměla námitky** proti udělení licence dopravci P-transport s.r.o. Broumov na provozování veřejné linkové osobní dopravy.
- **Schválila** předložené návrhy na posun odjezdu ranního autobusu na trase Strašov – Chlumec nad Cidlinou předložený Tomášem Hradeckým.
- **Schválila** pana Ivo Rödla za člena komise obchodní a CR.
- **Schválila** pronájem prostor muzea Loreta na akci „Folklorní festival“ zdarma s tím, že zisk ze vstupného patří pořadateli (p. Zmítko). V případě nepříznivého počasí festival proběhne v Klicperově domě s tím, že pořadatel uhradí nájemné a bude mu opět patřit zisk ze vstupného.

VÝPIS Z USNESENÍ 20. ZASEDÁNÍ RADY MĚSTA konaného dne 27. srpna 2007

Rada města:

- **Uložila** vrchnímu strážníkovi MP jednat s DI PČR ve věci návrhu omezení průjezdu nákladních vozidel ulicí Vrchlického.

- **Schválila** pronájem společenské místnosti restaurace na koupališti p. Forejtovi na sobotu 22. 9. 2007 za 500,- Kč + částka za spotřebované energie.
- **Schválila** umístění a provozování třídící linky na plasty a lisu ve Sběrně a výkupně odpadů (žádost fy Jan Pernt – ORO).
- **Schválila** jako dodavatele akcí „Nátěr oken v bytových domech v Riegrově ul. čp. 320“ a „Nátěr oken Klubu důchodců Chlumec n. C. v ul. Palackého čp. 83/IV“ firmu Vlastimil Soukup Nový Bydžov.
- **Schválila** jako dodavatele akce „Likvidace podezdívek a úprava chodníků v ul. 9. května – domy čp. 118/1 a 121/1“ firmu Kohout Libor Chlumec nad Cidlinou.
- **Schválila** jako dodavatele akce „Výměna oken v domě čp. 119/1 v ul. 9. května“ firmu JERIE Klamoš s tím, že záruční doba se mění ze 36 na 60 měsíců.
- **Schválila**, v návaznosti na usnesení 3/17/07, jako dodavatele akce „Likvidace topného kanálu v ul. Poděbradova“ firmu Petrovický s.r.o. s tím, že ve smlouvě, která může být uzavřena až po zářijovém zasedání zastupitelstva, které bude rozhodovat o odstranění nefunkčního topného kanálu na pozemku p.p.č. 1341/1 a 1341/3 v k.ú. Chlumec n.C., bude ošetřeno, že nedojde k poškození cizího majetku.
- **Vzala na vědomí** aktuální informace starosty týkající se získání dotace na opravu kostela sv. Voršily.
- **Schválila** návrh Smlouvy o podmínkách zřízení stavby a provozu vodárenského vedení a zařízení a o omezení užívání nemovitosti (napojení vodovodního řádu na stávající v ul. Kozelkova pro RD v ul. Říhova), která bude uzavřena mezi Královéhradeckým krajem zastoupeným SÚS p.o. Hradec Králové a Městem Chlumec nad Cidlinou.
- **Schválila** návrh Smlouvy o budoucí smlouvě o zřízení věcného břemene č. 0911070233, která bude uzavřena s Povodím Labe, s.p. Hradec Králové ve věci části p.p.č. 1474/2 v k.ú. Chlumec n. C. (rekonstrukce Říční ulice).

- **Schválila** složení hodnotící komise bude hodnotit veřejné zakázky malého rozsahu – „Oprava a přístavba radnice“, „Bezbariérový chodník podél silnice II/327) takto: Ing. Uchytl, p. Myška, p. Zeman. Komise se sejde 7.9. 2007 v 11.00 hod.
- **Schválila** uzavření dodatku č. 3 ke smlouvě o dílo č. 218/2007 (rekonstrukce základní školy) s tím, že posun termínu dokončení akce bude z 31. 8. na 20. 9. 2007.
- **Uložila** odboru správy majetku a investic jednat s firmou TECHNO-EXPORT akciová společnost pro zahraniční obchod Praha s cílem získání financí z fondů EU (zateplení MŠ).
- **Schválila** uzavření Smlouvy o zřízení věcného břemene číslo STL-017/2007-VU 1972 s VČP Net, s.r.o. Hradec Králové na STL plynovod v areálu Chlumecké průmyslové zóny na parcele 623/27 dle PK v k.ú. Lužec nad Cidlinou.
- **Odebrala** OSMI pověření uzavírat nové (či provádět změny stávajících) nájemní smlouvy na pozemky kolem bytových domů v majetku Města, které bylo dané usnesením 13/63/05.
- **Doporučila** zastupitelstvu ke schválení poskytnutí finančního příspěvku TJ Sokol Chlumec n.C. ve výši 60.000,- Kč v souladu s účelem uvedeným v darovací smlouvě na tuto částku.
- **Schválila** úhradu částky 22.884,- Kč – základní kurz pro dva promítače Klicperova domu.
- **Schválila** předložený návrh smlouvy o spolupořadatelství 60. ročníku „Klicperova Chlumec“, která bude uzavřena mezi Městem a Divadelním souborem KLICPERA o.s.
- **Vzala na vědomí** bilanci Klicperova domu za červenec 2007.
- **Schválila** Dodatek č. 1 ke smlouvě o dílo ze dne 12.4. 2007 (PD rekonstrukce radnice), který bude uzavřen mezi Městem Chlumec n.C. a Ing. arch. Zimou a Ing. arch. Bučinou.
- **Schválila** snížení nájemného v domě spoluvlastněném Městem Chlumec nad Cidlinou a Bytovým družstvem Dubina (Nádražní ulice čp. 800) ze 14,- na 12,- Kč/m².
- **Schválila** jednostranné zvyšování nájemného v bytových domech v majetku Města od 1.1. do 31.12. 2008.
- **Rozhodla** ve věci zábradlí na chodnících ve městě takto:

- a) křižovatka Klicperova x Palackého po pravé i levé straně – zábradlí ponechat
- b) ul. Pražská před budovou, kde sídlí OO PČR – zábradlí ponechat
- c) ul. Pražská, bar Zlatý drak – zábradlí ponechat
- d) ul. Klicperova, levá strana směr HK od textilu k domu Havlíkových – zábradlí odstranit
- e) ul. Klicperova, levá strana směr HK před prodejnou CD – zábradlí odstranit
- f) ul. Klicperova, levá strana směr HK od přechodu pro chodce k Zahradní uličce – kostru zábradlí ponechat, doplnit středovou trubku a odinstalovat plech
- g) ul. Klicperova K2 bar – kostru ponechat a odinstalovat plech
- h) ul. Klicperova, lékárna U Anděla – zábradlí ponechat
- i) ul. Klicperova před papírnictvím – RM nemá námitky proti vybudování zábradlí (bez držáků na kola) na náklady p. Netika s tím, že on zábradlí věnuje Městu a na základě předložené faktury mu bude vypočítána „doba odpuštění“ nájmu z reklamy, kterou si na zábradlí nainstaluje
- j) ul. Klicperova, trafika Chour – zábradlí odstranit
- k) ul. Klicperova, Ovoce zelenina x FERODO – zábradlí ponechat, plechy opravit a natřít
- l) oblouk od semaforu až do Kozelkovy ul. (železářství) – zábradlí ponechat, narovnat vychýlení
- m) zábradlí před základní školou – ponechat
- n) křižovatka ul. Kozelkova x Pražská, Rodeo bar, parkoviště – zábradlí ponechat
- o) ul. Kozelkova před Faldem u směrových tabulí – zábradlí odstranit a požádat SÚS o nové upevnění směr. tabule, která je nyní navařena na zábradlí
- p) restaurace U Jelena – zábradlí ponechat a natřít
- q) Staročeská pivnice – zábradlí ponechat, upravit do stejné výšky a natřít
- r) křižovatka Palackého x Husova – zábradlí nahradit pevnějším a přidat dvě pole směrem k semaforu
- s) restaurace U Staré brány – zábradlí ponechat
- t) křižovatka Husova x Čelakovského

- zábradlí zkrátit na 4-5 polí v oblouku
- u) Klicperovo nám. x Říční ul. u zákazu vjezdu – zábradlí odstranit
- v) Majorát, pravá strana ve směru na HK – odstranit plechy u Majorátu, od nemovitost p. Věřše až do konce ponechat, opravit a natřít
- w) podél Cidlina pravý i levý břeh – vyvolat jednání s majitelem (zřejmě Povodí Labe) o údržbě zábradlí
- x) ul. Zámostecká před domem Špičkových – zábradlí ponechat a natřít
- y) ul. Zámostecká, příjezd do města od HK po pravé straně ke křižovatce do Zapče – zábradlí odstranit
- z) ul. Zámostecká, po pravé i levé straně směr HK – zábradlí ponechat, opravit a natřít
- aa) ul. Říhova – zábradlí odstranit
- **Uložila** jednat vedoucí OSMI, TSBH a MP ve věci zjištění majitelů zábradlí uvedených v předchozím bodě tak, aby s nimi mohlo být projednáno navrhované řešení s tím, že o opravu a údržbu ostatního zábradlí se postará Město Chlumec n.C.
- **Uložila** vedoucí FO zahrnout nutné náklady na likvidaci a údržbu zábradlí do rozpočtu roku 2008 s výjimkou bodu w). Pokud se k zábradlí uvedenému pod tímto bodem majitel nepřihlásí, bude nutné postupovat v souladu s plánovanou rekonstrukcí komunikace.
- **Schválila** pronájem muzea Loreta za účelem konání svatebního obřadu dne 10.11. 2007 za cenu 500,- Kč.
- **Uložila** provést opravu a nátěr laviček na náměstí.
- **Uložila** TSBH provést kontrolu stavu všech laviček ve městě a zabezpečit jejich opravu a nátěr.

VÝPIS Z USNESENÍ 8. MIMOŘÁDNÉHO ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA MĚSTA konaného dne 6. srpna 2007

Zastupitelstvo města:

- **Schválilo** uzavření Dodatku č. 1 ke smlouvě o úvěru č. 1450/07/LCD ze dne 30. července 2007 ve znění návrhu předloženého Českou spořitelnou, a.s., který je součástí materiálů 8. zasedání zastupitelstva. Obsahem tohoto dodatku jsou ustanovení týkající se podmínek získání přímé investiční podpory Evrop-

ské komise a upřesnění úvěrových zdrojů. **Pověřilo** starostu města jednáním v této věci a podpisem příslušných dokumentů.

■ **Vzalo na vědomí** informace Ing. arch. Zimy o možnostech barevného řešení fasády radnice.

■ **Vzalo na vědomí** informace

Ing. Meduny (fa CODE) ve věci připravované rekonstrukce koupaliště.

■ **Schválilo** rozměry koupaliště po rekonstrukci 50 x 60m s tím, že uprostřed vodní plochy bude ostrůvek a vedle brouzdaliště.

■ **Uložilo** finančnímu odboru zapracovat ještě do rozpočtu letošního roku

částku ve výši 2 % z hodnoty budoucí investice tj. cca 400.000,- Kč včetně DPH na úhradu projektové dokumentace rekonstrukce koupaliště, kterou zpracuje fa CODE spol. s r.o. Pardubice do 20. 9. 2007

Jana Tučková
sekretariát starosty

„Příležitost“ - vzdělávací projekt pro 70 nezaměstnaných

Projekt „Příležitost“ realizuje občanské sdružení Na podporu kultury a občanských aktivit v Novém Bydžově ve spolupráci s Úřadem práce Hradec Králové z dotace evropského sociálního fondu a rozpočtu České republiky. Vzděláváním prošlo 14 mužů a 14 žen z Chlumecka a Novobydžovska, v září nastoupilo do druhého vzdělávacího cyklu dalších 14 žen a připravuje se druhý běh pro muže. Ten bude zahájen v prosinci tak, aby celý cyklus kurzů zvládli muži v zimních měsících a na jaře mohli nastoupit do zaměstnání. V rámci projektu získají muži rekvalifikaci v základech obsluhy osobního počítače, svářečský kurz nebo obsluhu stavebních strojů, řidičských průkazů skupiny C a E. Navíc je připraven kurz sociálně komunikačních dovedností. Většina vzdělávání proběhne v Novém Bydžově. Partnery projektu je pět stavebních zemědělských firem z regionu, kteří zabezpečí praktický výcvik na strojích. Více informací lze získat na pracovištích úřadu práce v Novém Bydžově a Chlumci n. C., na Městském úřadě v Novém Bydžově u pí Vendulky Havlíkové nebo na telefonním čísle 604 240 344.

OS Na podporu kultury a občanských aktivit v Novém Bydžově

přijímá přihlášky

do programu pro nezaměstnané muže

„Příležitost“

Program:

- rekvalifikační kurz Základy obsluhy PC
- sociálně komunikační dovednosti
- rekvalifikační Svářečský kurz
- rekvalifikace Strojník stavebních strojů
- řidičský průkaz skupiny C a E

Začátek II. běhu v prosinci 2007. Kurz zdarma. Výuka v Novém Bydžově. Přihlášky přijímáme ihned. Informace na tel. 604 240 344
luskova@novybydzov.cz, v.havlinova@novybydzov.cz
Manažer projektu: Daniela Lusková

Zrušení lékařské „pohotovosti“

Koncem r. 2007 dojde v Královéhradeckém kraji k realizaci transformace lékařské služby první pomoci (LSPP), laicky řečeno „pohotovosti“. Doposud tato služba byla organizována Zdravotnickou záchrannou službou Královéhradeckého kraje.

Důvody transformace:

Lékařská služba první pomoci (LSPP) je služba poplatná době svého vzniku a úrovni tehdejší přednemocniční neodkladné péče. Byla zřízena v dobách ústavů národního zdraví, když neexistovaly záchranné služby v dnešním pojetí.

V současné době v regionu poskytuje nepřetržitě kvalifikované služby pro pacienty s ohrožením životních funkcí Zdravotnická záchranná služba Královéhradeckého kraje (ZZS KHK). Ta slouží občanům jako jednotná, systémově

funkční organizace s povinností a odpovědností zajišťovat přednemocniční neodkladnou péči.

Od doby zřízení krajských záchranných služeb v České republice poskytuje LSPP služby nadstandardní, nesouvisící se stavy ohrožujícími život. Je velmi často zneužívána pacienty, kteří odmítají navštívit svého praktického lékaře, mnohdy ani svého praktika neznají. Většina pacientů je vzhledem k omezeným vyšetřovacím možnostem pracovišť LSPP dále přeposílána na odborné ambulance nemocnic.

Praktičtí lékaři, kteří tuto službu vykonávali, nejsou v současném legislativním prostředí nuceni se služeb účastnit a navíc je nelze personálně lékařsky obsadit.

Ze statistiky posledních let vyplývá, že ve všední dny od 16 hod. do 22 hod., v bývalých okresních městech, navštíví LSPP v průměru 8 pacientů. Z toho u poloviny by se zdra-

votní stav do druhého dne nezhorsil a mohli by navštívit svého praktického lékaře a druhá polovina pacientů je ihned odesílána do odborných ambulancí nemocnic. O sobotách, nedělích a svátcích se tato čísla ve výše jmenovaných lokalitách pohybují mezi 20-30 pacienty se stejnou strukturou onemocnění. V lokalitách menších to jsou 2-3 pacienti ve všední dny a 10 - 20 pacientů o víkendu.

Při výše uvedené návštěvnosti pohotovostí a ve spojení s výsledkem její činnosti (pokračující vyšetření v nemocnici, nutnost navštívit následující den praktického lékaře pro vystavení pracovní neschopnosti apod.) jde o službu neúměrně drahou. Stav, který souvisí s akutním ohrožením života a zdraví, řeší přímo ZZS KHK.

Cíl transformace:

Poskytovat účelnou, ekonomicky únosnou, medicínsky kvalitní službu pro pacienty, kteří přicházejí pro akutní zhoršení zdravotního stavu mimo pracovní dobu a žádají ošetření.

Nadále posilovat přednemocniční neodkladnou péči a odbornou nemocniční péči.

Koordinátor transformace:

Královéhradecký kraj, Zdravotnický holding Královéhradeckého kraje (ZH KHK).

Postup transformace:

1. Začátkem roku 2007 byla zřízena a plně se osvědčila informační služba pro pacienty na tel. lince **841 155 155 s nepřetržitým provozem 24 hodin denně**. Linka je provozována za místní hovorné.
2. **Pohotovostní ambulance od 1. 10. 2007 Hradec Králové budova ZZS KHK** všední dny 16-22 hod. SO, NE 8-22 hod. (dospělá, dětská i zubní pohotovost) Ve stejné budově je lékárna s nepřetržitým provozem. **Jičín: Oblastní nemocnice** - sobota - neděle 8-20 hod.
3. V případě epidemie, nebo zvýšeného výskytu zejména respiračních onemocnění vyhláší zřizovatel v dané loka-

litě mimořádný režim „Pohotovostní ambulance“, který bude spočívat v rozšíření doby činnosti těchto ambulancí, včetně rozšíření počtu míst o stanoviště ZZS.

4. Pohotovostní ambulance pro děti a dorost jsou nadále ve stejném režimu, rovněž stomatologická péče je poskytována v nezměněné formě.

Situace v Chlumci n. C.

Výjezdní místo zdravotnické záchranné služby v Novém Bydžově - dojezd v území 15 min.

Dětská LSPP v Novém Bydžově trvá PO-PÁ 16-20 hod. a SO, NE, Svátky 8-20 hod.

Informační služba pro pacienty 841 155 155

Informační centrum je personálně zajištěno kvalifikovanými středními zdravotnickými pracovníky (zdravotní sestra, záchranář s praxí v přednemocniční péči), kteří formou nahraňovaného rozhovoru:

- podávají informace volajícím o zdravotnických službách v regionu
- ordinační doby praktických lékařů a ambulantních specialistů
- dostupnost lékařských služeb
- podávají základní porady po telefonu
- zprostředkovávají poradu lékařem po telefonu
- úzce spolupracují s krajským zdravotnickým operačním střediskem (KZOS) ZZS KHK s okamžitým předáním závažných stavů pro výjezdové posádky ZZS
- v indikovaných případech zajišťují přepravu pacientů k ošetření cestou stávajících dopravních zdravotních služeb
- při řešení mimořádných událostí a hromadných neštěstí plní přednostně úkoly vyplývající z aktivace traumatologického plánu ZZS KHK

Daniela Lusková

(dle materiálů Královéhradeckého kraje a Zdravotnické záchranné služby Královéhradeckého kraje)

Životní moudra

✎ Člověk musí hodně procestovat, aby poznal všechnu tu krásu, kterou může mít doma.

Goethe

✎ Nejsme ještě dobří, když jsme jen lepší než ti nejhorší.

Latinské úsloví

✎ Nejsilnější je ten, kdo má moc nad sebou.

Seneca

✎ Kdo chce jíst jádro, musí rozlousknout skořápku.

Plautus

✎ Přetržený provázek nikdy už nesvážeš bez uzlíku.

Lidová moudrost

LV

Chlumečtí chovatelé

vás zvou na

POSVÍČENSKOU VÝSTAVU

králíků, holubů,
drůbeže a exotů

ve dnech **20. - 21. října 2007**
v hale chovatelů u koupaliště.

RADY NEJEN PRO SENIORY (1)

JAK SE CHOVAT BEZPEČNĚ DOMA

- ❑ Nikdy neotevírejte automaticky dveře, nevíte-li, kdo je za nimi. Do bytu vpouštějte pouze ty osoby, které dobře znáte nebo se vám důvěryhodně prokáží a sdělí vám, proč přichází. I na první pohled sympatický člověk nemusí mít vždy dobré úmysly. Pokud vás někdo oslovuje jménem, ještě to neznámá, že vás zná. Mohl si to přecišit např. na štítku na dveřích. Cizí lidi nikdy nevpuštějte do bytu!
- ❑ Na dveřích je vhodné uvádět jmenovku v množném čísle (Novákoví) nebo v mužském rodu, zvláště v případě, že v bytě žije sama žena.
- ❑ Pořiďte si panoramatické dveřní kukátko, jímž můžete vidět široký prostor za svými dveřmi, a pojistný řetízek - je běžně k dostání v železářství.
- ❑ Buďte opatrní, nevěřte každému, kdo vás za dveřmi požádá o pomoc, např. o možnost si zatelefonovat, pomoc při nevolnosti či předání zásilky pro vašeho souseda. Situaci můžete řešit, aniž byste otvírali dveře. Pomoc zprostředkujete např. přivoláním souseda, sanitky, odkazem na telefonní budku atd.
- ❑ Mějte důležitá telefonní čísla poblíž vašeho telefonu nebo na dobře viditelném místě.
- ❑ Zamykejte hlavní vchodové dveře. Pokud bydlíte v přízemním bytě nebo rodinném domku, nezapomínejte zavírat okna, a to i v případě, že jdete jen nakoupit.

- ❑ Byt zavírejte a zamykejte, i když jdete třeba jen k sousedce, do sklepa nebo s odpadky.
- ❑ Udržujte dobré a přátelské vztahy se svými sousedy. Požádejte je o jejich telefonní číslo, protože v případě potřeby může být jejich pomoc nejrychlejší.
- ❑ Čekáte-li příchod cizího člověka, např. osobu reagující na vás inzerát, požádejte někoho z blízkých nebo přátel, aby byl s vámi doma.
- ❑ Zdržujete-li se většinou doma a jen občas jdete někam na návštěvu, zavolejte to svým blízkým, aby vás nehledali.
- ❑ Nebuďte důvěřiví k prodejcům, kteří nabízejí zdánlivě levné zboží.
- ❑ Strach o sebe má každý z nás, ale zdá-li se vám strach o sebe nějak nepřiměřený, promluvte si o něm s někým blízkým. Vyhýbejte se čtení zpráv z černé kroniky, sledování drastických a nepříjemných scén v televizi nebo rozhovorům na téma „komu se co stalo“.

DŮLEŽITÉ KONTAKTY:

Život 90 - senioři 800 157 157 (nonstop)
 Bílý kruh bezpečí 257 317 110 (nonstop), www.bkb.cz
 ROSA 602 246 102, www.rosa-os.cz

Zdroj: Ministerstvo vnitra ČR, Policie ČR, www.mvcr.cz

Připravila: **Bc. Miluše Čáslavská**

VÝMĚNA OBČANSKÝCH PRŮKAZŮ

Nejpozději dnem 31. prosince 2007 skončí platnost občanských průkazů bez strojově čitelných údajů vydaných do 31. prosince 1998.

Konec platnosti se vztahuje i na občanské průkazy s vyznačenou platností „bez omezení“, s výjimkou občanských průkazů občanů narozených před 1. lednem 1936.

datum vydání

Žádejte o výměnu občanského průkazu v průběhu celého roku.
 Výměna občanských průkazů za strojově čitelné občanské průkazy je bezplatná.

Inzerce

Oddělený sběr bílého a barevného skla

Oddělený sběr bílého a barevného skla se stává nezbytností. Směsný střep je významnou surovinou, ale bílý střep se stává „nedostatkovým zbožím“. Barevné střepy v kontejneru na bílé sklo znehodnotí objem kontejneru natolik, že na to aby takový odpad mohl být použit na výrobu bílého skla, je třeba do dotřídění skleněných střepů vložit značné množství práce a energie. A tím se třídění odpadu velice prodražuje. Z barevného skla totiž není možné vyrobit znovu čiré (bílé) sklo. Barviva ve skle obsažená nelze nijak odstranit a je možné je použít pouze pro opětovnou výrobu barevného skla. Pokud je ovšem obsah kontejneru znehodnocen nejen barevným sklem, ale i jinými odpady, které do kontejneru na sklo nepatří, není možné tento odpad recyklovat vůbec a jako nevhodný je odvezen na skládku. Uložení odpadů na skládku se městu/obci prodraží, vyhazujte do kontejnerů pouze to, co tam patří!

Do kontejnerů na sklo lze odkládat veškeré obalové (sklenice, láhve) a tabulové sklo.

V kontejnerech **NESMÍ** skončit sklo s drátěným výpletem, bezpečnostní autoskla, zrcadla, porcelán, keramika. Pozor! Mnozí si často pletou keramiku a porcelán se sklem! Sklo je průsvitné. Pokud můžete, zbavujte láhve kovových uzávěrů, zjednodušíte tak jejich recyklaci.

Důsledně oddělujte bílé a barevné sklo, pro bílé sklo jsou určeny bílé kontejnery, barevné sklo odkládejte do zelených kontejnerů. Prosíme, dodržujte tyto pokyny při třídění odpadů. Nežádoucí příměsi znehodnocují vytríděnou surovinu, která pak nemůže být recyklována a odváží se na skládku.

Svoz tříděných odpadů - skla v naší obci provádí firma Jan Pernt - ORO speciálním vozem s kontejnerem a hydraulickou rukou, kterou jsou nádoby vysypávány. Svozy jsou realizovány dle potřeby.

Sklo se po svezení po určitou dobu skladuje na překladišti, po sebrání dostatečného množství se předává firmě **AMT Příbram**, která sklo na automatické lince třídí podle barev, drtí se na střepy a ty jsou následně používány na výrobu nového skla. Při výrobě bílého skla se nikdy nesmí dostat do pece sklo barevné. Navíc se tam nesmí dostat žádná jiná nečistota, kov, keramika, porcelán atd. Skleněné odpady ze zelených kontejnerů se nejprve předtřídí ručně a jsou odstraněny největší kusy nečistot. Poté střepy putují na speciální automatickou linku, kde vše řídí počítač a zajistí čistotu a vytríděného skla. Barevné nebo čiré sklo se odváží ke zpracování do skláren. Na čistotu bílého střepu jsou kladeny velmi vysoké nároky, v případě, že obsah kontejneru na bílé sklo je znehodnocen odpadem, který do něj nepatří, musí sklo projít třídícím procesem několikrát, než je opravdu čisté a je možné ho předat k výrobě nového skla.

Nejčastěji se takto vyrábí lahve na minerálky a pivo a jiné skleněné výrobky. Ušetří se při tom mnoho energie a surovin, přičemž sklo se dá takto používat vlastně donekonečna.

Kde hledat v našem městě kontejnery na sběr bílého a barevného skla?

Jistě jste si všimli, že v našem městě jsou umístěny barevné kontejnery na tříděný sběr odpadů, pro sklo je určený bílý a zelený kontejner. Na jednom místě obvykle naleznete kontejner na plast, bílé sklo a barevné sklo a papír, toto seskupení kontejnerů se nazývá „sběrné hnízdo“. V našem městě je celkem 10 takovýchto sběrných hnízd, konkrétně se jedná o tyto ulice/oblasti: Lučice - hospoda, Pamětník - obchod, Kladruby - stavebniny Novák, ul. 9. května, ul. Pražská - u parku, ul. Zimova - u samoobsluhy, ul. Havlíčkova, ZŠ u jídelny, ul. Rooseveltova - u kulturního domu, ul. Mládežnická - u obchodu.

V roce 2006 jsme v našem městě vytrídili 3,38 kg bílého skla a 3,76 kg barevného skla na obyvatele. Ročně je vyhozeno jedním člověkem do komunálního odpadu 9-18 kg skla.

PLASTY

S plastovými obaly se v dnešní době setkáváme stále častěji, jsou používány pro balení stále většího množství potravin a nápojů. Jedná se zejména o plastové krabičky od másla, kelímky od jogurtů, plastové láhve od vody a limonády atd. Proto je třeba věnovat sběru a třídění plastů velkou pozornost.

Do kontejnerů na plasty patří pouze sešlápnuté a čisté láhve od nápojů, čisté fólie, plastové výrobky, kelímky od potravin, prázdné obaly od kosmetiky.

V kontejnerech **NESMÍ** skončit plasty znečištěné zbytky potravin, chemikáliemi, oleji, nebo blátem, novodurové trubky, linolea a jiné výrobky z PVC, automobilové plasty.

Sešlapáváním plastových láhví, výrazně ušetříte místo v kontejneru. **Sešlápnutých láhví se vejde do kontejneru 3 x více.** U láhví nedotahujte uzávěry, uzavřené láhve se nedají lisovat do balíků.

Do kontejnerů na PET láhve patří pouze čisté sešlápnuté láhve od nápojů.

Prosíme dodržujte tyto pokyny při třídění odpadů. Nežádoucí příměsi znehodnocují vytríděnou surovinu, která pak nemůže být recyklována a odváží se na skládku.

Svoz tříděných odpadů - plastů v našem městě provádí firma Jan Pernt - ORO speciálním vozem s kontejnerem a hydraulickou rukou, kterou jsou nádoby vysypávány.

Každý druh plastů je zpracováván jinou technologií, protože mají odlišné složení a vlastnosti, proto se plasty odváží na dotřídovací linku. Ze směsi plastů se na třídící lince ručně vybírají PET láhve, fólie a pěnový polystyren. PET láhve se ručně dotřídí podle barev, slisují do balíků a pak následně expedují do Silonu Planá nad Lužnicí, kde se z nich vyrábějí netkané textilie, vlákna a pásy, případně jiným firmám, které se zabývají vývozem PETu do Číny. Použité fólie se vytrídí podle materiálu a barev a znovu se zpracovávají na výrobu granulátu pro výrobu fólií. Pěnový polystyren se může přidávat do betonu při výrobě speciálních tvárnic s vysokou izolační schopností. Ostatní plasty se mohou dále třídít dle zájmu zpracovatelů, většinou se však zbylá směs používá na výrobu zahradního nábytku, zámkové dlažby, nebo obrubníků.

Třídění odpadů? ANO

Každý občan svým chováním ovlivňuje další využití odpadu. Pokud ho správně roztrídíte, umožníte jeho recyklaci.

Jak postupovat?

Odpad bychom měli třídít hned doma. Smícháním s jiným odpadem může dojít k znečištění, tedy k znehodnocení a tím i znemožnění dalšího využití.

Všichni víme, že plasty už dávno nahrazují tradiční materiály - papír, sklo, dřevo i kov. Výroba plastů z ropy je nejrozšířenější, avšak vzhledem k faktu, že se jedná o neobnovitelný zdroj, se celá řada firem zabývá výrobou plastů z již použitých z plastových výrobků - RECYKLACÍ. Tato recyklace není úplně jednoduchá, což je způsobeno rozmanitostí odpadového materiálu. Plasty, které jste vhodili do ŽLUTÝCH KONTAJNERŮ, se dotřídí na třídící lince. Dotříděné druhy plastů se lisují do balíků a odváží se ke zpracování na re-

cyklační linky. Výsledkem recyklace je tzv. REGRANULÁT, což je vstupní surovina pro výrobu nových plastů a ta je už stejná jako ta, co byla vyrobena přímo z ropy.

V České republice existuje několik firem, které dokážou zpracovat pěnový polystyren do izolačních tvárnic a dalších TEPELNÝCH IZOLACÍ. Několik českých výrobců dokáže zpracovat směs plastů na hotové výrobky, vyrábějí STAVEBNÍ A ZAHRADNÍ PRVKY (ploty, zámkovou či zatravnovací dlažbu, zahradní kompostéry a další věci). Ty vlastně nahrazují dřevo i betonové výrobky.

Recyklace PET láhví

Tyto láhve se staly už symbolem třídění, protože dnes jsou všudypřítomné. Ale bohužel se mezi námi stále nacházejí lidé, kteří je po použití nevytrídí, ale někde je pohodlí. TO JE VŠAK PROBLÉM LIDÍ, NENÍ TO VINA PET

LAHVÍ. Je to pohodlnost, nezájem, nepochopení?

Jedná se ale o velmi dobře recyklovatelný materiál, o který je ve světě obrovský zájem a poptávka po něm stále stoupá. Možností zpracování je celá řada. Z nadrcených láhví se ve speciálních strojích získává syntetické vlákno, které se používá na výrobu IZOLAČNÍCH TKANIN, GEOTEXTILIÍ, ZÁTĚŽOVÝCH KOBERCŮ DO AUT I NA VÝROBU VLÁKEN PRO TEXTILNÍ PRŮMYSL. Můžeme se setkat i s výrobou STŘEŠNÍCH KRYTIN z plastových láhví apod.

A pokud si myslíte, že když doma v kamnech nebo v kotli spálíte se starou obuví i PET láhve, že si ušetříte cestu ke kontejneru nebo získáte teplo, mýlíte se. SPALOVÁNÍM PET LAHVÍ se uvolňují rakovinotvorné látky (dioxiny), které se v lidském těle hromadí, tělo je nevylučuje. Kdo se z pohodlnosti dopouští této chyby, otravuje zdraví sobě, svým dětem a nám všem...

Připravila

Vá

Zapomenutá historie anebo Zavzpomínat není ostuda...

Nedávno přišel do redakce Chlumeckých listů příspěvek, který zasluhuje bližší vysvětlení. Autorka chce čtenáře zavést do země, dnes nám poněkud vzdálené, do Zakarpatské Ukrajiny, dříve Podkarpatské Rusi. Nejdříve tedy nutné vysvětlení.

Podkarpatská Rus zhruba před půl stoletím tvořila součást Československé republiky. (Rozlohou se toto území zhruba rovná Československému kraji). Ústřední národní rada v Užhorodě 8. května 1919 rozhodla, že Rusíni se připojí k Československé republice jako autonomní oblast s vlastním sněmem, který měl zákonodárnou moc v otázkách místní samosprávy, školství, náboženství apod. Tyto skutečnosti potvrdila nová ústava ČSR 29. února 1920.

Významný český politik té doby, Ferdinand Peroutka, konstatoval: „Byla to nejchudší, nejutištěnější, nejzaostalejší a alkoholismem nejvíce prolezlá země celého bývalého Rakouska-Uherska, opravdu nikoli vítaný zisk pro nový stát (ČSR), který měl plno práce s politickou organizací Slovenska“.

Za vyučovací a úřední jazyk byl prohlášen jazyk lidový (rusínský). Teprve roku 1923 byla Podkarpatská Rus za-

stoupena v parlamentě devíti poslanci. V čele státu PR stála guberniální rada s guvernérem. Prezident T. G. Masaryk o samosprávě řekl: „Pokud jde o samosprávu Podkarpatské Rusi, je to závazek, který nám daly mírové smlouvy a který jsme si uložili ústavní listinou... Mám nevěřejší zájem o blaho PR a jejího lidu.“

Otevíraly se nové školy, stavěly se silnice a železnice, vznikaly nemocnice. Bylo by však omylem idealizovat meziválečné poměry v Podkarpatsku, pozůstatky minulosti byly značné a nemohlo se podařit je zlikvidovat. Přesto všechno lid PR byl vděčný za to, že mohl žít v ČSR a při oslavách 10. výročí spojení PR s ČSR v roce 1929 daroval Praze roubený kostelík sv. Michala (z Mukačeva).

Avšak v Košickém vládním programu se již nepočítalo s existencí Podkarpatské Rusi v rámci Československa. 29. června 1945 podepsal v Moskvě ministerský předseda Zdeněk Fierlinger a sovětský ministr zahraničí V. M. Molotov dohodu stvrzující ztrátu československého území na Podkarpatské Rusi.

8. srpna r. 1945 vyšlo vládní nařízení ČSR, podle něhož se Češi a Slováci

mohli vystěhovat z Podkarpatské Rusi a žádat o československé občanství. Rusíni a Ukrajinci museli v zemi zůstat.

Smlouva o změně hranic je vlastně akt ponížení a hanby. Ve smlouvě se jednalo o Podkarpatsku o něm a bez něj. Tento akt je v dějinách nazýván „rusínským Mnichovem“.

Podkarpatská Rus je dnes Zakarpatskou oblastí Ukrajinské republiky. Od roku 1990 existuje u nás Společnost přátel Podkarpatské Rusi, která mimo jiné organizuje i humanitární akce. Při návštěvě amerického prezidenta B. Clintona v Praze r. 1990 Rusíni připomněli své požadavky v rámci Ukrajiny. Tyto pokusy byly spíše utopistické. Skutečná autonomie by se mohla projevit až po přičlenění Ukrajiny do Evropské unie.

Pani Růžena Hochmannová píše:

Součástí naší PRVNÍ REPUBLIKY byla kromě Slovenska i Podkarpatská Rus, kde byla velká chudoba a z ní vyplývající i společenské poměry. Řádily tam různé zbojnické skupiny, ty přepadávaly a okrádaly obyvatele. Pořádek tady dělalo české četnictvo, jak jsem se dozvěděla v padesátých letech od našeho souseda pana Skřivana a také od bratra mé tchyně. Oba sloužili jako četníci v Užhorodě. Chudoba byla i na Slovensku. Z obou těchto zemí chodili lidé do Čech za prací, za výdělkem. Řemeslníci nabízeli různé služby, jako například broušení nožů a nůžek, drátování kameninových hrnců. Ze Slovenska přišli i podomní obchodníci, kteří měli na prsou zavěšený malý pultík a na něm rozmístěno drobné galanterní zboží, různé domácí potřeby, třeba pastičky na myši. Obcházeli vesnice, kde tyto obchody nebyly, a také samoty... Jak si pamatuji, proti těmto obchodníkům byly ve větších městech na domech umístěny cedule „podomní obchod zakázán“ Po městech chodili i potulní zpěváci a šumaři. Za drobný peníz obveselovali obyvatelstvo a byli ochotni i vypomoci. Do této doby patří i flašinet, který dnes můžeme vidět jen v muzeu. Ostatně tam patří i mé vzpomínky.

Inzerce

Dávno zapomenutý příběh

„Stále vyhlížím tu naši kantůrčici, už měla být dávno doma. Doufám, že nám ji přiveze poslední vlak.“

Marie vystoupila na malém venkovském nádraží, které v tuto podvečerní hodinu bylo poloprázdné. Konečně doma! Přidala do kroku, i když se stmívání nebála, vždyť tento kraj zná od malička, zná tu každý kámen i strom.

„To jsem ráda, že jsem doma, a dnes za dvacet minut“ vyhrkla místo pozdravu.

„Co máte k jídlu? Od rána jsem nejedla.“ To byla první slova Marie, novopečené učitelky, nejstarší dcery početné rodiny Kadlecových.

„Tak povídej, máš to učitelské místo?“ téměř současně se zeptali rodiče.

„Byla jsem ráno na pracovním úřadě, požadavek učitelského místa tu neměli, ale poslali mě přímo na školský úřad do Hradce. Víte, v době hospodářské krize se těžko hledají učitelská místa. Nabídlí neplacené místo suplenta, že snad později bude naděje na místo trvalé a placené. Ale hned by bylo trvalé a slušně placené místo na Podkarpatské Rusi, blízko Užhorodu. Žije tu i česká menšina, úředníci, četníci a učitelé... Nástup ihned. Co tomu říkáte? Mně se to líbí. Dostanu se do světa, poznám jiné lidi.“

Rodiče si vyměnili tázavé pohledy: „Tak daleko? To tě neuvidíme celý rok!“ „Viděli byste mě už na Vánoce. A ubyde vám jeden talír u stolu. Budu vám posílat peníze, aby Honza v září mohl jít na průmyslovku.“

Rodiče si opět vyměnili pohledy, tohle nečekali. „Maruško, nechme to do rána, ráno moudřejší večera.“ Té noci Kadlecovi dlouho svítily, i když Maruška už spala spravedlivým spánkem.

Ráno rozhodlo. Marie začala balit malé zavazadlo a za týden se vydala na cestu do nejvýhodnější části Československé republiky. A proč ne? Mládí dovede riskovat a žít v naději. Dostala umístěnkou do malého městečka (v českých poměrech spíš vesnice), 10 km od Mukačeva.

„Umíte rusínsky? Ne. To se naučíte během měsíce, tedy děti vás to naučí. Pořádně učit budete až od října. A tak se stalo...“

Z Mukačeva Marii odvezl koňský povoz, vlastně hospodský, který pravidel-

ně doplňoval zboží do prodejny a do své hospody. Marie se tu konečně setkala s krajany, tedy mladým četníkem, který tu žil již druhý rok. Slíbil Marii, že jí bude vozit české časopisy, noviny, doručovat poštu a odvázet její dopisy rodičům. Maruška Pepa připadal jako nalezený ostrov v poušti. A byla ráda.

Ubytovali ji u Vasky, tak se jmenovala starší žena, která bydlela sama v domku se dvěma pokoji a jeden pronajala Marii. Nutno poznamenat, že to byl jeden z mála domků s dřevěnou podlahou. Většina domků měla podlahu hliněnou. Byla krajem uznávanou vědmou. Znala léčivé byliny, uměla zaříkávat ne-duhy, chodila k porodům a dovedla usmířit rodinné neshody. Byla to žena, jaké dodnes žijí v Zakarpatsku a stejným způsobem znají ovlivňovat lidi. A lidé těmto vědmám věří... Ale Marie se jen smála. Nevěřila.

Učitelka Marie a četník Pepa byli velkými přáteli. Jezdili spolu do Užhorodu do divadla, do kina, chodili spolu v zimě lyžovat do hor. Věřili si jako bratr se sestrou. A proč ne, v cizině si přátelé víc chyby odpouštějí a víc se o sebe starají, ne? Pepa navíc každý měsíc jezdil služebně do Prahy a přivážel čerstvé zprávy i navštívil Mariiny rodiče.

Velikonoce byly za dveřmi, když Vasja zavedla s Marií rozhovor: „Maruš-

ko, vám se Pepa líbí, že? Chtěla byste ho za muže?“

„Co vás napadá, jsme jenom kamarádi, máme přece stejný rodný jazyk,“ odmítala Marie.

Vasja přikázala: „Pozvěte ho na Velikonoční pondělí, nevycházejte alespoň dvě hodiny z pokoje, já vám přinesu, co budete potřebovat. Až budete s ním odcházet, už se s ním nevracejte. Pak přijďte sama.“

Maruškina zvědavost rozhodla. Uvidíme, že nemáš, Vasjo, pravdu. A vstoupila do pokusu. Všechno proběhlo podle návodu. Návštěva, rozloučení, rozhod přátel. Jen při návratu domů Marie upozorovala, že podlaha v předsíni byla posypána jemným prachem. Co to je? To zjistím... A šla spát.

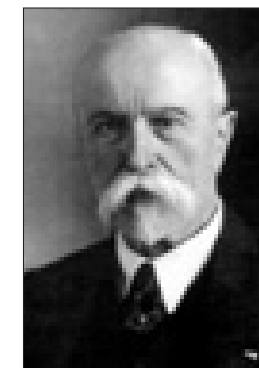
Ráno se Vasja tajemně usmála: „A máme ruku v rukávě.“ Na podlaze byly rozprášené usušené kočky - tedy květy jivý, utřené v pravý den, v pravou hodinu a správnou rukou vědmy. A světe, div se. Mariiny stopy byly čarou spojeny se stopami Pepy.

Těžko věřit. Ale do roka byla svatba, do tří let dvě děti a do pěti let se stěhovali zpět do republiky...

A pak nevěřte na kouzla vědmy - čarodějnice Vasji.

Nechcete navštívit Podkarpatskou Rus, vlastně dnes už Zakarpatskou Ukrajinu? **Vá**

70. výročí prezidenta T. G. Masaryka

Dne 14. září 1937 zemřel zakladatel československého státu a jeho první prezident **Tomáš Garrigue Masaryk**. Jeho demokratický program se stal hlavní ideou našeho státu. Stal se odkazem mnohokrát ohrožovaným, ale znovu prosazovaným. Nad Masarykovou rakví přísahal prezident Edvard Beneš: „Prezidente Osoboditeli, odkazu, který jste vložil do našich rukou, věrně zůstaneme!“

Masarykův pohřeb se stal velikou manifestací všech demokratických sil v republice. Hluboký smutek se smísl s obavami o osud naší země. A Masarykův odchod jako by předznamenal další dějiny. Československo se stalo světovým problémem... **Vá**

Ještě k selskému rebelu

Povstání selského lidu ve východních Čechách v roce 1775 vyvrcholilo v březnové porážce rebelů císařským vojskem na břehu Velkochlumeckého rybníka a dostalo se do podvědomí rčení: „Dopadli jak sedláci u Chlumce.“ Vzpouřila byla potlačena, její vůdce pochytáni a potrestáni, robotní povinnosti pokračovaly, časem však pod silným tlakem venkovského lidu přece jen doznaly zmírnění a v roce 1848 byly nadobro zrušeny.

Potomci rebelů, příslušníci zemědělského stavu k uctění památky a obětí povstání chtěli proto v Chlumci n. C. postavit důstojný památník. Již v r. 1930 přišla s touto myšlenkou Župní organizace domoviny v Hradci Králové. K realizaci záměru však chyběly peníze i potřebné místo pro památník. Především se uvažovalo s umístěním ve špičce či rohu parku u Zapče (mezi drahou a státní silnicí), nebo na pozemku u státní silnice č. kat. 63 a 67 kat. území Lučice patřící Adolfu později Gottfriedu Dregerovi - v těsném sousedství zahradní restaurace na Skalce.

V dalších letech až do r. 1938 žádný posun v uvedené akci není zaznamenán, kromě vylepšení finančních prostředků získaných z dobrovolných sbírek. Oživení nastalo až v předjaří r. 1938, kdy z podnětu tehdejšího ministra vnitra JUDr. Josefa Černého, rodáka z Nepoch, bylo odsouhlaseno postavit památník do září 1938, v roce 90. výročí zrušení roboty. 28. 3. 1938 uskutečnilo místní šetření o vhodném umístění památníku za účasti prof. Akademie výtvarných umění v Praze Jakuba Obrovského, architekta V. Pilce, zástupců Pozemkového úřadu v Hradci Králové, předsedy Okresní domoviny na Chlumecku, starostů okolních obcí a ředitele Dregerova statku.

Výsledkem šetření bylo, jako nezpůsobilé místo pro památník uznána špička u Zapče, ustoupeno od parcel č. 63 a 67 kat. Lučice z důvodu zaclonění památníku budovami Skalky. Nejvhodnější lokalitou označen svazitý, trojúhelníkový pozemek ve výměře 0,70 ha ve vlastnictví Gottfrieda Dregera - na druhé straně u státní silnice proti Skalce. Majitel souhlasil s uvolněním pozemku za podmínek: 0,15 ha zdarma,

0,26 ha prodejem za cenu přídelovou (Kč 7.000,- za 1 ha), 0,29 ha výměrou luk u dvora Ostrov patřící Svazu družstev a spolku chovatelů koně teplokrevného v Čechách. Vzata v úvahu značná nákladovost spojená s nutnou terénní úpravou (3 až 5 tis. m³ navážky), zároveň též určité přednosti místa, jako např. dobrá viditelnost ze všech stran, je na hrázi býv. Velkochlumec-

kého rybníka, jeho okolí nebude nikdy zastavěno, památník může být situován proti chlumeckému zámku, což by bylo historicky symbolické, dále je zde dostatek místa pro případné slavnosti či shromáždění. Po zvážení všech okolností uvedený pozemek byl schválen jako vhodný pro památník.

Vlastní návrh památníku je od prof. Akademie výtvarných umění v Praze Jakuba Obrovského. Počátek stavby byl stanoven na 12. května 1938 za stavebního dozoru Ing. Šťastného z Prahy. Stavební místo odměřili Ing. Schejbal a Ing. Čočula z Chlumce n. C. Pracovalo se z části námezdně ze získaných finančních prostředků z dobrovolných sbírek, z části zadarmo.

Úprava místa památníku si vyžádala celkem 2.689 pracovních dnů, z toho 1.864 placených a 825 dobrovolných. Potažných dnů, převážně s koňskými potahy, placených bylo 75, dobrovolných 149, nákladními auty přepravován stavební materiál, evidováno 24 dnů. Přemístěno bylo 7.960 m³ země, jednak kolem stavebního místa, dále pak z pozemku Gottfrieda Dregera, odkud se vozila hlína podél strážní na kolejnicích zapůjčených z Rolnického

cukrovaru v Sirovátce. Přivezeno dále celkem 95,85 m³ písku od Pamětníka, Kladruha a ze Žiželic, spotřebováno 116 q cementu. Ve stavebním dozoru spolupracoval s Ing. Šťastným Josef Novák z Písku, hospodářem stavby byl František Sýkora ze Staré Vody, stavbu řídil Josef Komárek ze Štíty.

Terénní úpravy a dokončení památníku byly plánovány na 11. září 1938, kdy zde měla být celostátní zemědělská manifestace spojená s odhalením pomníku rebela. Vlivem nepříznivé politické situace (agresivní požadavky německé menšiny) akce se neuskutečnila a byla odložena na 18. září (bezvýsledně). Následoval další odklad na neurčito, kdy ani v prodloužené lhůtě se rebel nikdy nedomáchal odhalení.

Socha selského rebela později neunikla pozornosti německých okupantů, kteří měli zásluh na bronzi k válečným účelům. Že nedošlo k likvidaci vynikajícího díla prof. Obrovského, lze vděčit zvl. koncem II. světové války materiálovým potížím okupantů s replikou sochy, což mělo rozhodující vliv na její záchranu.

Nechť chlumecký rebel nadále patří ke koloritu našeho města, zaslouží si to pro svoji pohnutou minulost.

Ze záznamů Josefa Mrňáka z Lučic, býv. okresního starosty (1918-1928) zpracoval **Zima**

Chlumecké listy 7/2007, str. 36 - Chlumecký Sokol

Cvičící členstvo Sokola Chlumec n. C.:
3. řada (zleva) Blažek Lad., Blažek Josef, Hloušek Václav, poslední v této řadě Soukup Josef
2. řada (zprava) Liška Jan, třetí zprava Prchlík
1. řada (zleva) druhý Leidl

Chlumecké listy 7/2007, str. 40 - Chlumecká architektura

V. Nosakovič postavil r. 1875 na náklad Oktaviana Kinského hotel Liverpool, název měl připomínat Kinského vítězství na dostizích ve stejnojmenném městě. **Toto tvrzení je zcestné, Oktavian Kinský, milovník koní a vynikající jezdec sice vyhrál řadu závodů, ale Velkou liverpoolskou nikoli.**

Zima

Inzerce

CHLUMECKÝ KULTURNÍ KALENDÁŘ

Klicperův dům - rezervace vstupenek
na tel.: 495 426 273, 602 717 410

ŘÍJEN 2007

e-mail: klicperuvdum@email.cz
www.chlumeck-n-cidlinou.cz/divadlo

Předprodej vstupenek každý čtvrtek v době od 15.00 do 18.00 hod. nebo před každým představením dle programu

Klicperův dům

- 5. října** **Vernisáž obrazů Jaroslava Korečka**
pátek 16.00 hod. Doprovodný program 60. ročníku Klicperova Chlumce. Vstupné: zdarma
- 5. října** **Simpsonovi ve filmu**
pátek 19.00 hod. **Kino** - animovaný sitcom
Vaše rodina není to nejhorší, co vás kdy potkalo. Jeden z neúspěšnějších televizních seriálů se konečně dočkal prvního celovečerního filmového zpracování. Populární rodinka Simpsonových ze Springfieldu bude tentokrát čelit globálním výzvám a Homer provede nejhorší věc svého života.
88 minut Vstupné: 70,- Kč mládeži od 0 let český dabing přístupný
- 6. října** **Zahájení 60. ročníku amatérské divadelní předhlídky Klicperův Chlumec**
sobota 19.00 hod. **Claude Magnier: OSKAR**
Divadelní soubor Vojan Libice nad Cidlinou
Vstupné: 50,- Kč, studenti, důchodci: 30,- Kč
- 12. října** **Skandál**
pátek 19.00 hod. **Kino** - drama USA
Nikdy neříkej pravdu, pokud stojí v cestě dobrému příběhu. V roce 1971 spisovatel Irving vydal autobiografický román o Howardu Hughesovi, světznámém režiséru a dobrodruhu. To co autor vydával za osobní paměti, bylo naprosto vykonstruované a smyšlené. Irving tím docílil jednoho z největších mediálních podvodů a skandálů.
115 minut Vstupné: 70,- Kč mládeži do 12 let české titulky nevhodný
- 13. října** **R. Stone, J. Styne: SUGAR**
sobota 19.00 hod. Divadelní soubor Klicpera o.s.
Chlumec nad Cidlinou
Vyprodáno
- 14. října** **Koncert Melodybrass**
neděle 17.00 hod. Doprovodný program 60. ročníku Klicperova Chlumce. Vstupné: 50,- Kč

- 19. října** **Vyprávění starého stromu**
pátek 8.30 hod., 10.00 hod. Divadlo Matěje Kopeckého Praha
Doprovodný program 60. ročníku Klicperova Chlumce, pohádkové představení pro I. stupeň ZŠ. Vstupné: 25,- Kč
- 19. října** **Fero Urbánek: Paní richtárka**
pátek 19.00 hod. Divadelní subor Jána Chalupku mesta Brezna
Vstupné: 50,- Kč, studenti, důchodci: 30,- Kč
- 20. října** **Ken Ludwig: Lo stupendo aneb Tenor na roztrhání**
sobota 19.00 hod. Divadelní soubor Právě začínáme
Horní Počernice
Vstupné: 50,- Kč, studenti, důchodci: 30,- Kč
- 24. října** **Hrajeme si s kamarády aneb Kamarádi ve školce**
středa 8.30 hod., 10.00 hod. Doprovodný program 60. ročníku Klicperova Chlumce, divadelní představení pro MŠ a matky s dětmi. Vstupné: 25,- Kč
- 26. října** **Ratatouille**
pátek 19.00 hod. **Kino** - animovaná komedie pro skutečné fajnšmekry. Remy měl celý život dokonalý čich a na krysu také velice neobvyklý sen: vařit v luxusní restauraci.
110 minut Vstupné: 65,- Kč mládeži přístupný český dabing
- 27. října** **Robin Hawdon: Úžasná svatba**
sobota 19.00 hod. Divadelní soubor J. K. Tyla Meziměstí
Vstupné: 50,- Kč, studenti, důchodci: 30,- Kč

Říhův dům - hudební klub

- 3. října** **Turnaj ve stolním fotbalu**
středa 18.00 hod. Vstupné: 100,- Kč za team
- 6. října** **CZ hity**
sobota 20.00 hod. Vstupné: zdarma

13. října Blue Effect live koncert

sobota 20.00 hod. Vstupné: 100,- Kč

17. října Turnaj ve stolním fotbalu jednotlivců

středa 18.00 hod. Vstupné: 30,- Kč

24. října Turnaj ve stolním fotbalu

středa 18.00 hod. Vstupné: 100,- Kč za team

27. října CZ hity

sobota 20.00 hod. Vstupné: zdarma

13. října TANEČNÍ - 7. lekce

sobota 19.00 hod. Vstupné: 30,- Kč

20. října TANEČNÍ - 8. lekce

sobota 14.00 hod. Vstupné: 30,- Kč

20. října KYVADLO

sobota 21.00 hod. Vstupné: 100,- Kč

26. října Koncert skupin Krucipusk & Řemen

pátek 19.00 hod.

27. října TANEČNÍ - 9. lekce

sobota 19.00 hod. Vstupné: 30,- Kč

27. října TANEČNÍ VEČER pro pokročilé

sobota 21.30 hod. Vstupné: 100,- Kč

TJ Sokol - sokolovna

6. října TANEČNÍ - 6. lekce

sobota 14.00 hod. Vstupné: 30,- Kč

Zveme vás

každou sobotu od 6. 10. do 27. 10. 2007
v 19 hodin do Klicperova domu
na divadelní představení amatérských souborů

60. Klicperův Chlumec

k uctění 215. výročí narození V. K. Klicpery.

Využijte sníženého vstupného 50,- Kč
(pro studenty a důchodce 30,- Kč).

Klicperáci

BLÍŽÍ SE 60. KLICPERŮV CHLUMEC!

Věříme, že širokou veřejnost překvapí svým programem. Vždyť Klicpera byl zakladatelem české komedie a letošní přehlídka jistě posvěti jeho odkaz i splní očekávání jeho obdivovatelů.

Zároveň připomínáme, že uplynulo 215 let od narození dramatika Václava Klimenta Klicpery, chlumeckého rodáka.

Václav Kliment Klicpera se narodil v Chlumci n. C. dne **23. listopadu 1792.**

Mládí prožil v rodném městě. Otec, představený krejčovského cechu, dal syna nejprve učit krejčovině. Pak přešel Klicpera k řeznickému řemeslu, ale po vandru Moravou, kde onemocněl, odchází konečně do Prahy na akademické gymnázium, které zde úspěšně ukončil.

Je zajímavé, že už v **roce 1813**, tedy jako jednadvacetiletý jinoh, vystupuje jako **ochotník ve Stavovském divadle** a stává se předním členem skupiny, která se znovu snaží zaktivizovat české divadlo v Praze. A již tehdy se začíná Klicpera projevovat jako **dramatik** a objevuje se jeho **prvotina Blaník**. Po ukončení gymnázia přechází na filozofii, kterou ukončil po třech letech, a dává se zapsat na medicínu. Zde vytrval jen dva roky a znovu se vrátil na filozofii, kde konečně za Jungmannova vedení ukončil svá studia. Po krátkém působení na akademickém gymnáziu v Praze byl jmenován **profesorem na Gymnáziu v Hradci Králové**.

Dříve však, než ukončil studia a než opustil Prahu, napsal, **převážně v roce 1817**, desítku výtečných dramatických prací, takže tento rok byl nejen nejplodnějším, ale také umělecky nejúspěšnějším rokem Klicperova života.

V Hradci Králové se Klicpera jako profesor účastní opět ochotnického života a ve 20. letech zde u Pospíšila vydává souborně svá díla. V psaní her neustává Klicpera ani zde, ale plodnost a důvtip studentských let se pomalu z jeho díla vytrácí. Z dramát, která dnes můžeme právem pokládat za trvalé a živé dědictví, jmenujme např. **Veselo-**

hru na mostě, Hadriána z Římsů, Rohovína Čtverrohého, Zlého je-lena, Divotvorný klobouk a Každý něco pro vlast.

Po opětovném návratu do Prahy působí Klicpera nejen jako profesor, dramatik a literát, ale i jako politik a aktivně se účastní **revolučních událostí roku 1848**. Za účast v nich byl úřady politicky podezíráán, denunciován a za bachovské reakce v r. 1853 předčasně penzionován. Nová významná dramatická díla již do konce svého života nevytvořil. **Zemřel v Praze dne 15. září 1859.**

Klicperovo dílo, které tak dlouho inspirovalo a z něhož řada nejlepších veseloher působí dodnes, je impozantní i svou rozlohou. Napsal celkem **21 veseloher, 3 tragédie, 4 hry historické, 3 činohry historické, 15 her rytířských, loupežnických a duchovních, 1 proverb a 1 operní text, úhrnem 57 dramatických, a to veskrze her původních.**

Vobdobí národního obrození po českém venkově mohutně sílila idea vlastenecká, jejíž přední snahou bylo povznesení českého jazyka a posílení národní kultury. Zmáhá se zvláště ochotnické divadlo. Všude se našli nadšenci, ať mezi řemeslníky, studenty, či živnostníky, kteří se starali, aby připravili svým spoluobčanům ušlechtilou zábavu v době jejich pracovního odpočinku, či výměnou za her pomáhali chudým. Zatím co studenti pořádali představení o vakacích, domácí ochotníci hrávali v měsících zimních. Museli však překonávat mnohé překážky a nepříjemnosti, o něž se postaraly úřady a zejména policie. A že právě ochotníci nebyli tehdejší policií považováni za nebezpečné, je samozřejmé. Vždyť pracovali vlastenecky a buditelsky. Toužili po svobodě jednání a volnosti projevu, měli národní sebevědomí, které nepokrytě dávali najevo, mluvili výhradně česky a žádali uplatnění české řeči na poli co nejširším.

Ochotnické divadlo vychovalo nepomenutelného Tyla i našeho rodáka Klicperu, „kteří co vlastencové na slovo vzati, získali si písmem i slovem největších zásluh v rozvoji národního ducha i v utužení lásky k vlasti“.

I v našem městě ve třicátých letech 19. století stávalo ochotnické divadlo, v němž hrával s mnohými chlumeckými i přespolními studenty sám Klicpera. S nastudovanou hrou zajížděli i do Poděbrad, Nymburka, ba i na Mělník. Leč o divadle tam se **do r. 1860** nedochovalo žádných bližších dat. Teprve **v roce 1861**, dle nalezeného zápisu, se v Chlumci n.C. zakládá **Spolek divadelních ochotníků**, sdružující ve svém středu horlivce a nadšence božské Thalie, kteří se s velkým elánem a chutí pouštějí do krásné vzdělávací činnosti. V těchto prvních dobách byl **protectorem ochotnického divadla Josef Daněk, ředitelem Dr. Dlouhý a režisérem Václav Laňár**. Jejich úsilím se také podařilo, že ochotnické divadlo se zřídilo ještě téhož roku a ihned zahájilo svou činnost. A je téměř neuvěřitelné, že se ochotnické divadlo udrželo v našem městě až dodnes.

Chlumečtí, hrdí na svého slavného rodáka, dnes už divadelní historií zcela po právu uznávanému zakladateli české veselohery z úcty a vděčnosti postavili **v roce 1874** pomník, při jehož odhalení 15. srpna mimo jiné byly sehrány jeho dvě skvělé aktovky Veselo-hra na mostě a Rohovín Čtverrohý. Pomník, po několika úpravách, je dnes význačnou dominantou zrenovovaného Klicperova náměstí.

V roce 1935 přišel dramatický odbor s myšlenkou pořádát každoročně na počest V.K.Klicpery, po vzoru Jiráskova Hronova, divadelní slavnosti pod názvem **Klicperův Chlumeck**. K uskutečnění této myšlenky došlo až o dva roky později, a to **30. května 1937**, kdy se v Dělnickém domě poprvé rozvlnila opona nad **I. Klicperovým Chlumeckem**. Byl to skromný začátek, kdy nadšení chlumečtí ochotníci jediným představením hry V. K. Klicpery „Každý něco pro vlast“ oslavili zároveň 145. výročí jeho narození. Nikdo tehdy netušil, že divadelní slavnosti právě zapustily hluboké kořeny.

Je k chvále našeho města i jeho obyvatel, že Klicperovo rodiště zůstalo věrno tak krásné tradici, jakou je Klicperův Chlumeck, a že v Chlumci na Klicperu nezapomínají.

Vá

Vernisáž obrazů akademické malířky Heleny Slavíkové

V letošním roce se stalo na zámku Karlova Koruna velmi milou a příjemnou tradicí pořádat výstavy obrazů různých malířů. Vernisáž té zatím poslední pod názvem „Lesy a moře“ se konala v sobotu 11. srpna v prostorách mramorové sálu.

Všechny přítomné hosty, mezi kterými byl i pan Čestmír Císař, uvítal jménem rodiny Kinských i jménem svým Jan Krátký. Úvodní slovo o autorce a jejích obrazech přednesl Prof. Dr. Jiří Davídek. Zmínil se o samotné osobnosti autorky, která byla této slavnostní události přítomna, o jejím vnímání skutečnosti i o technikách zpracování, kterými jsou především akvarel, perokresba a hlubokotiskové grafiky.

Jak samotný název výstavy naznačuje, autorka čerpá své náměty v přírodě. Oslovuje ji hlavně česká krajina, a to převážně oblast Orlických hor, ale i krajiny vzdálené, především moře.

Příjemnou atmosféru dotvářely příjemné tóny klarinetu v podání Petra Vaňka. V závěru vernisáže pozvala ke zhlédnutí obrazů všechny přítomné asi nejmladší chlumecká moderátorka, teprve pětiletá, Kristýnka Krátká.

Mgr. Milena Komárková

LORETA ZNĚLA FOLKLOREM

Sluncem prozářená Loreta hostila v sobotu 25. srpna tanečnický 19. ročníku mezinárodního folklorního festivalu „Setkání s folklorem“.

Festival se uskutečňuje každoročně ve stejnou dobu a to v pátek a v sobotu ve dvou městech Královéhradeckého kraje. První den tradičně zahajuje v Hradci Králové slavnostním průvodem městem, který je lákadlem a ochutnávkou pro návštěvníky, kteří se nechají lákat a navštíví večerní program v Jiráskových sadech. Druhý den patří potom některému z dalších měst kraje. Celou řadu let měli možnost setkávat

se s folklorními soubory návštěvníci nechanického Hrádku. Letos padl los na Chlumeck nad Cidlinou.

I přes slunečné počasí, které lákalo spíš k vodě, si také do Lorety našlo cestu něco málo přes padesát chlumeckých diváků, kteří tak měli možnost vidět a slyšet tři soubory. K zahraničním patřila Polana ze Slovenska, která předvedla na nádvoří Lorety kromě zpěvu a muziky také tanec s valaškami, Ledecká dudácká muzika z Plzně a Hradecký Kvítek.

Po skončení programu si někteří z účinkujících se zájmem prohlédli také městské muzeum. Rád bych také tímto poděkoval za ochotu a vstřícnost paní Heleně Krátké a panu Janu Baldíkovi, který se stal jejich průvodcem celou expozicí. Jsem rád, že se Centru kultury podařilo podobnou spoluprací navázat a věřím, že do budoucna se stane jedním z dalších kamínek, které postupně a trpělivě vytváří nové kulturní tradice našeho města. Děkuji všem, kteří nám jakkoli pomohli připravit pro účinkující a diváky příjemné prostředí.

M. Zmítko

TERMÍN UZÁVĚREK A VYDÁNÍ VÝTISKŮ CHLUMECKÝCH LISTŮ

Číslo	Datum uzávěrky		Datum vydání	
10/07	čtvrtek	4. 10.	čtvrtek	25. 10.
11/07	čtvrtek	1. 11.	čtvrtek	22. 11.
12/07	čtvrtek	29. 11.	čtvrtek	20. 12.

Titul „1. Vicemiss 2007“ získala olešnická mažoretka

Rády bychom se s vámi podělili o radost, kterou sdílíme právě v této době. V minulých číslech jsme vás informovali o soutěži „Miss mažoretka 2007“, teprve na přelomu srpna a září došlo na „lámání chleba“.

Mezi finalistkami soutěže „Mažoretka roku“ se ocitlo 12 děvčat z celé České republiky. Olešnickou skupinu STRÍPKY reprezentovaly 2 půvabné slečny, **Jana Landová a Pavla Tomešová**, které se ucházely o samotný titul „Miss mažoretka 2007“ a o spoustu zvláštních ocenění.

Nejprve odjela všechna děvčata na soustředění do Kraslic, kde společně strávila týden, jehož vrcholem bylo vyhlášení výsledků. 1. září 2007 se v Grand hotelu Pupp v Karlových Varech konal finálový večer, který měl rozhodnout

o tom, která z dívek bude celý rok střežit právě tento jedinečný titul!

Z dvanácti milých, okouzlujících, usměvavých a půvabných mažoretěk vybrala porota 3 dívky, které je svým osobitým pojetím, dobrou prací s holí a sympatiemi přesvědčily a určitým způsobem zaujaly.

Olešnické mažoretky se musí nyní pochlubit tím, že ve svých řadách právě takového človíčka mají. Titul „1. Vice-

miss 2007“ vybojovala **Jana Landová**, která získala stříbrnou medaili, krásnou kytici a další věcné dary.

Musíme se pochlubit taky tím, že **Jana** společně s **Veronikou Bienovou** v letošním roce slavily na polích mažoretkových soutěží nemalé úspěchy, připomeňme soutěžní klání v Kolíně, kde obsadily v kategorii Duo s rekvizitou 2. místo, či snad Mistrovství České republiky v Ostrově, kde díky postupu z Klatov vyplynulo 7. místo - rovněž ve stejné kategorii.

Janě a Pavle gratulujeme k titulu „Finalistka soutěže Mažoretka roku“, přejeme jim z celého srdíčka mnoho štěstí, radosti, spokojenosti - zvláště pak Janičce, které přejeme úspěšný „královací“ rok.

„z mažoretkové kroniky“

Pozvánka do knihovny

Léto skončilo, nastává podzim, doba dlouhých večerů. Jak je příjemně prožít? Jedna z možností je s pěknou knihou nebo se zajímavým časopisem.

Začátkem října, od 1. 10. do pátku 5. 10. 2007 probíhá ve všech knihovnách v České republice Týden knihoven. Letos pod mottem „Knihovnická bašta“. Co si kdo pod tímto představí? **Motto může znamenat knihovnické „jídlo“, pochutnání, speciality, lahůdky, nebo též baštu moudrosti a vzdělání. Zaleží na vás.**

K tomuto významnému dni se připojuje i naše knihovna. Jednou z nejvyužívanějších nabídek je bezplatná registrace.

Každý dospělý, který dosud nenavštívil knihovnu, má možnost se v tomto týdnu bezplatně přihlásit a do konce kalendářního roku využívat výpůjčních služeb. Dětem nabízíme možnost bezplatného přihlášení do konce kalendářního roku.

To je dost dlouhá doba na to, aby každý posoudil, zda se stane naším čtenářem.

V tomto týdnu nebudeme psát upomínky a vybírat za ně poplatky.

Výpůjční služby jsou rozšířeny na celý týden:

Pondělí	8.00 - 11.00	13.00 - 17.00
Úterý	8.00 - 11.00	13.00 - 18.00
Středa	8.00 - 11.00	13.00 - 17.00
Čtvrtek	8.00 - 11.00	13.00 - 18.00
Pátek	8.00 - 11.00	13.00 - 17.00

Dne 31. 10. 2007 od 16.30 hodin vás zveme na besedu a autorské čtení se spisovatelem panem PhDr. Karlem Rich-trem, CSc. z připravované knihy „Třeba i železem a krví - kaleidoskop prusko - rakouských válek na český účet“ (včetně bitvy u Hradce Králové)

Těšíme se na všechny návštěvníky knihovny.

Helena Holanová

HISTORICKÁ EXPOZICE VÝDEJE JÍZDENEK

**Železniční stanice - nádraží
Chlumec nad Cidlinou
3. - 4. října 2007
vždy od 8.00 do 16.00 hodin**

Do Železniční stanice Chlumec nad Cidlinou přijede mobilní expozice. Přijďte se podívat a zavzpomínat na železnici minulého století. V expozici uvidíte nejenom historické jízdenky a stroje na výdej jízdenek od poloviny minulého století, ale i mnoho dalších cenných exponátů. Expozici vás provedou odborníci z řad železničářů. Vstupné dobrovolné.

TRAKAŘ

Zanedlouho to budou již dvě desítky let, co jsme si postavili ve Štítě chatu. V té době jsme bydleli již delší dobu v Pardubicích, ale pořád nás to táhlo domů, na Chlumec, do míst, kde jsme se s manželkou narodili. Když byla chata dostavěna, zbylo mi i trochu času, abych zašel na pivo. Občas jsem o víkendu zajel do hospody v sousedním Újezdě, popovídat si s kamarády. Bylo tam příjemné posezení, hostinský Rusín se uměl ve výčepu otáčet a pivo z jeho pípy mělo vždycky správný říz. Jednoho hosta újezdské hospody jsem měl obzvláště rád. Byl jím klamošský rodák pan Jan Synek. Upřímný člověk, zednický mistr a výborný muzikant v jedné osobě. Měli jsme k sobě blízko nejen jako klamošští rodáci, ale i jako obyčejní lidé, kteří mají rádi přírodu, kulturu, ale především českou lidovou písničku. Možná, že si mě oblíbil i proto, že sám žádné vlastní děti neměl. Hostinský mnohokrát pravil: „Synek přijde na pivo, dá dvě malé a jde domů, ale jak se potká s Havrdou, tak bych tu s nimi mohl sedět do rána.“ Vzpomínám, jak mi vyprávěl o Klamoši a o životě v rodné obci v době, kdy jsem nebyl ještě na světě. Vyprávěl nejen o svém mládí, ale i o tom, jak se učil na křídlovku u kapelníka Jana Těšíka. Hra na trubku mu učarovala, a tak poctivě cvičil a nevynechal žádnou hodinu vyučování. Ke svému učiteli, kapelníku Těšíkovi, to měl jen pár kroků přes náves, ale na vyučování chodil vždy raději o čtvrt hodinku dříve. Byl dobrý vypravěč a já pozorný posluchač. Jednou vyprávěl: „Bylo to na konci léta, zrovna když se sklízely otavy a já šel na hodinu muzicírování. Když jsem přicházel k domku pana kapelníka, vidím, že vyjíždí s kravským potahem z vrat. Spatřil, jak přicházím, a hned na mě volal: „Přiď, Honziku, zítra, něco se žene a já musím uklidit otavy, aby nám to nezmoklo.“ Celý smutný jsem se pomalu otočil, protože jsem nemohl panu Těšíkovi ukázat, co jsem se za týden naučil, a odcházel domů. Když pan kapelník viděl smutek v mých očích, povídá: „Víš co, Honziku, vyskoč si ke mně na kozlík a odbudeme to po cestě.“ Tak jsem celý šťastný vyskočil na fasunek, pan Těšík chytl opratě do jedné ruky a druhou rukou držel moje noty. Já troubil Strčeně do kroku a měl velkou radost, že jsem nepromeškal hodinu.“ Povídáme, povídáme a najednou, to už ručičky na hodinách notně poskočily, jsem si vzpomněl na přání manželky. Na to, že se mám zeptat, jestli někdo nemá trakař, který by mohl postrádat, že by si na něj dala v zahradě květiny. No a tak se ptám pana Synka, jestli o nějakém trakaři neví. Chvilí přemýšlel a potom povídá: „Já jeden pěkný, extrovní, doma mám, ale musíš mi něco slíbit.“ No a já na to, cože to má být? Odpověděl, že ať mu to slíbím, že potom mi to řekne. Tak jsem prohlásil, že slibuji. Odpovědi mi bylo, že jsem mu právě slíbil, že mu ho nebudu chtít zaplatit, a tak na oplátku jsem ho požádal o slib i já. Když svato-svatě slíbil, aniž věděl co, oznámil jsem mu, že právě slíbil, že bude zítra celý den naším hostem, což velmi rád s úsměvem přijal. Druhý den, v neděli před obědem, jsem zapojil vlek za auto a jel pro trakař a pana Synka do Újezda. Když jsem přijížděl k jeho domku, který stál na konci vsi, vidím, že na mě již čeká. Seděl na studni svátečně oblečen v saku s kravatou u krku, ale celý nějak posmutnělý a před ním stál

trakař. Napadlo mě, že se s tím darováním asi unáhlil a teď se s trakařem těžko loučí. „Copak se, pane Synek, stalo?“, povídám. „Ale, ani hochu nemluví“, odvětil, „já se ráno ve tři hodiny probudil a nemohl jsem si vzpomenout, jestli vůbec nějaký trakař mám. Tak jsem vstal, ustrojil se a skoro do pěti hodin jsem přerovnával stodolu, až jsem ho našel.“ Oba jsme se tomu zasmáli, naložili trakař a jeli k nám na oběd. Nejdříve jsem mu, na jeho přání, musel ukázat naši okrasnou zahradu, včelín a chatu. Celou dobu mlčel, pečlivě si všechno prohlédl a nakonec řekl: „Tady mu bude dobře.“ Přiznávám, že mě to velmi potěšilo. Pobyl u nás celé odpoledne a po večeri jsem ho odvezl domů. Ještě mnohokrát jsme se setkali a občas mi pokládal stále stejnou otázku, na kterou si hned také sám odpovídal: „Víš, jaký křížky jsou pro

muzikanta nejtěžší? No přece ty, které má na hřbetě.“ Pan Synek jich měl tou dobou na svých bedrech již více jak osmdesát, a tak jednou zůstalo jeho místo u stolu v újezdské hospodě prázdné. Vzpomínám na něj rád a vždy, když jedu kolem újezdského hřbitova, alespoň skloním hlavu.

Darování trakař však nikdy neplnil účel, pro který jsem ho dostal. Jde skutečně o vzácný exemplář, který byl vyroben v roce 1940 z březového dřeva s řezbářskými prvky, bez jediného hřebíku, poctivě okován. Je dokonale zachovaný, a tak jsme se s manželkou shodli, že by venku na dešti či slunci vzal brzo zasvě a že květiny budou jinde. Vozili jsme s ním jen občas dřevo k ohništi, jinak byl v garáži. Mnohdy se mi zdálo, že spíše překáží, ale nikdy bych si ho nedovolil prodat. Minulý měsíc, při mé již několikáté návštěvě chlumecké Lorety, jsem si uvědomil, že v expozici je umístěn stále ten rozeschlý a značně poškozený trakař. Napadlo mne, že ten náš trakař by se zde vyjímal a že vlastně patří sem. Oslovil jsem paní Krátkou, ředitelku Městského muzea Loreta, a oznámil jí, že bych rád zdarma věnoval muzeu exponát do vystavené sbírky. S radostí přijala, a tak když jsme umísťovali trakař do expozice, pohlédl jsem k obloze a v duchu pravil: „Pane Synek, jestli se na to z nebeských výšin díváte, tak vezte, že tady mu bude dobře.“

Lubomír Havrda

Inzerce

NEPOMÍJIVÝ OBRAZ BERTY KINSKÉ-SUTTNEROVÉ

Jeden z bratrů někdejšího chlumeckého pána hraběte Leopolda Kinského František se oženil se Žofií, dcerou rytmistra von Körnera. Působnou, kultivovanou ženou s hlubokým vztahem k hudbě a umění. Žili v pražském domě Kinských v dnešní Nerudově ulici. 9. června 1843 se tu narodila, bohužel až několik měsíců po otcově smrti, dcera Berta Kinská, již bylo souzeno proslavit se jako první žena poctěná Nobelovou cenou míru.

Své dětství a mládí prožívala nejprve s matkou v Praze, poté v brněnském sídle svého poručníka hraběte Fürstenberga. Vysoce postavený soudní hodnostář, který byl otcovým dobrým přítelem, ji na rozdíl od zchudlé matky mohl poskytnout hmotné zabezpečení a solidní vzdělání prostřednictvím pedagogů. Kromě němčiny si dokonale osvojila francouzštinu, angličtinu a italštinu. Ovládala samozřejmě i rodnou češtinu. Ve 13 letech se s matkou odstěhovala do Vídně, k matčině sestře Elvě. Pod jejím vlivem se počala pilně vzdělávat v literatuře a filozofii. Na nálehavou žádost matky se u renomovaného profesora Beránka začala učit čtyři hodiny denně opernímu zpěvu, neboť matka si vysnila, že z ní bude operní hvězda. Nejlepší vídeňská učitelka zpěvu Viardot Garciová, k níž ji profesor doporučil k dovršení výuky, ji však zmrazila necitlivým zhodnocením jejích pěveckých schopností. „Zpíváte,“ řekla jí, „jako byste měla v hrdle houbu a na uších krabici.“

V následujících dnech a týdnech Berta prožívala těžkou psychickou krizi. Profesor Beránek ji však vyhledal a přesvědčil ji, že musí pokračovat v učení zpěvu. Jeho zásluhou si ji vzal na starost věhlasný pařížský učitel zpěvu maestro Dupréz. Ten vysoce hodnotil její hlas i schopnosti. Její zdokonalující se výkony mu dávaly zapravdu. Při prvním veřejném vystoupení ji však zachvátila taková tréma, že jí zcela selhal hlas. Tento nezdar ji tak znechutil, že zanevřela na zpěv, rozhodnuta už nikdy nezpívat ani tón.

Matka s ní začala jezdit do proslulých lázní Baden-Baden v naději, že to

prospěje jejím precitlivělým nervům. Při procházce parkem se náhodou seznámila s pruským králem Wilhelmem I., kterého hezká a bystrá dívka zaujala, takže vyhledával příležitost k společným procházkám. Někdy ji ještě posílal pohlednice s pozdravy. Ale pěstovat přátelství s králem pro ni nemělo smysl.

V tomto období jejího života, jako by štěstí od ní záměrně odvracelo tvář. Když se zamilovala do osmnáctiletého krasavce z Austrálie, který ji rovněž vyznal lásku a byl odhodlán se s ní oženit, překazil jejich sňatek mladíkův otec,

bohatý obchodník s diamanty, který nezámožnou Bertu neuznal za vhodnou partii pro svého syna. Sotva se jakž takž vyrovnala s prožitým zklamáním, spřátelila se v lázních Homburgu s pětáctiletou mingrelskou princeznou Jekaterinou Dadiany, která si duchaplnou Bertu velice oblíbila. Seznámila ji také se svým bratrancem Heracliem. Jejich vztah se rychle rozvinul v přátelství, které přerostlo v mohutné milostné vzplanutí, jež obnovilo její duševní rovnováhu i sebedůvěru. Dodalo jí odvahy k veřejné koncertní a pěvecké produkci, k níž ji její hudbymilovný milenec povzbuzoval. Zahrála a zazpívala skladby, které měl rád. Sklidila ohromný úspěch. Po dlouhé době se zase cítila šťastná v pevné víře, že Heraclius k ní chová stejně vroucí cit jako ona k němu. Tím

bolestnější bylo zklamání, když náhle beze slova rozloučení odjel do Paříže. Navoněný dopis a bonboniéra, které jí po několika dnech doručila pošta, znamenaly elegantní zakončení chvilkového povyražení lehkovážného světáka.

Její sen o lásce byl opět v troskách. Hledala zapomenutí v usilovné práci. Vrhla se do každodenního cvičení ve zpěvu. Umínala si, že se musí dostat do milánské La Scaly. Odjela do Milána, kde požádala proslulého tamějšího učitele zpěvu maestra Lampertiho, aby se jí ujal. Svým hlasem na maestra velice zapůsobila. Vyslovil se o něm dokonce, že je báječný. Po roce nezměrné dřiny bez ohledu na únavu a čas nadešel den generální zkoušky na koncert, který měl být počátkem její vysněné kariéry operní pěvkyně. Znovu ji však zákeřně přepadla podivná ochablost. Její hlas pojednou ztratil barvu a lahodnou zvukost. Všecka píle a snaha vyzněly naprázdno. Nebyla schopna v pravou chvíli prokázat své umění. S konečnou platností rezignovala na své životní plány stát se operní hvězdou. Nervový otřes z utrpených nezdarů vyžadoval hojivý klid, jaký doufala nalézt v lázeňské léčebně. Po nějakém čase se mladá šlechtička z dobrého rodu, i když téměř nemajetná, v Baden-Badenu, kde tak ráda pobývala, seznámila s princem Adolfem Wittgensteinem z Berlína. Ten si s ní začal výborně rozumět, neboť se zaníceně věnoval opernímu zpěvu. Našli v sobě navzájem zalíbení tak silné, že si vroucně vyznali lásku. Rozhodli se, že spolu chtějí žít. Oslavili své zasnuby jako obapolně šťastný vstup do předpokládaného manželství. V té době princ obdržel písemné sdělení, že newyorská Metropolitan opera mu za výhodných podmínek nabízí angažmá. Otvírala se mu zářivá budoucnost. S Bertou se domluvili, že zatím odpluje do New Yorku sám, a jakmile zařídí vše potřebné a najde vhodný byt, okamžitě jí pošle lodní listek, aby za ním mohla co nejrychleji připlout, a v New Yorku pak uzavřou sňatek a začnou společný život. Nemohla se dočkat. Avšak znovu do jejího života zasáhla zlá náhoda. Princ Adolf Witt-

genstein byl během plavby k americkým břehům na lodi postižen infarktem a ve své kajutě zemřel.

Zdrcená Berta Kinská se stáhla do ústraní. Uzavřela se nadlouho ve svém vídeňském bytě, obklopena knihami a časopisy. Po čase ji však nouze donutila najít si nějaký výdělek. Přijala místo vychovatelky čtveřice dcer barona Suttnera. Přestěhovala se do jejich honosného domu. Ve své citové vyprahlosti se však třicetiletá Berta zamilovala do triadvacetiletého bratra Suttnerových dcer Artura, který k ní rovněž zahořel prudkou vášní. Když to manželé Suttnerovi zjistili, donutili Bertu, aby si hledala jiné zaměstnání, neboť si nepřáli, aby byla pod jednou střechou s jejich synem. Jejich vztah pokládali za věkově i majetkově nepřijatelný. Berta se rozhodla odejít nejen ze služby v jejich domě, ale i z Vídně někam daleko, kde by se jí podařilo snáze zapomenout na všechno, co ji postihlo. Baronka Suttnerová potěšená jejím rozhodnutím, ji upozornila na inzerát, jímž „velmi zámožný a kultivovaný starší pán žijící v Paříži“ oznamoval, že si přeje „najít dámu zralého věku ovládající cizí jazyky pro práci sekretářky a vedení jeho domu“. Neprodleně na inzerát odepsala. Odpověděl jí továrník Alfréd Nobel, úspěšný vynálezce dynamitu, jeden z nejbohatších lidí světa. Z korespondence, která se mezi nimi rozvinula, poznal její nevšední vzdělání a nabídl jí zaměstnání ve svém paláci na Rue Malakoff.

Alfréd Nobel byl zjevem Berty Kinské a jejími intelektuálními schopnostmi doslova okouzlen. Brzy jí dal najevo, že se do ní opravdově zamiloval. Berta tonula v rozpacích. Milovala Artura Suttnera, a snažila se proto Nobelovy city udržet v mezích přátelství. V době, kdy Nobel odcestoval do Švédska, podlehlá touze po Arturovi a odjela za ním do Vídně. Dokonce prodala drahý prsten z dědictví po otci, aby měla peníze na cestu. Alfrédu Nobelovi zanechala dopis, v němž mu upřímně vysvětlila své důvody k odjezdu.

Artur Suttner, když mu Berta vzkázala, že je ve Vídni, okamžitě přispěchal za ní do hotelu Metropol. Oba byli bez sebe radostí ze shledání. Rychle se umluvili na uzavření sňatku. Konal se tajně 12. června 1876 v Gumpoldově kostele na periferii Vídně v nepřítomnosti rodičů, kteří sňatku nepřáli.

Berta s Arturem ihned po uzavření sňatku odjeli do Gruzie, kam Bertu svého času zvala její přítelkyně princezna Dadiany.

V gruzínské emigraci prožili spolu celkem devět let. Zažili rusko-tureckou válku, v níž oba dobrovolně konali zdravotnickou službu v lazaretu. Oba se poté začali zabývat žurnalistikou a literární tvorbou. Berta mimo to vyučovala hudbě a zpěvu. Napsala rovněž a vydala své první novely a začala psát román Inventář duše. Ve Vídni zatím zemřela Bertina matka, hraběnka Kinská.

Přišla i potěšující zpráva. Arturovi rodiče se konečně smířili s manželstvím svého syna a vyzvali oba k návratu s nabídkou, že jim poskytnou k obývání zámeček Hermannsdorf. Berta s Arturem nabídku přijali. Berta pilně pokračovala

v literární práci. Krátce po sobě vydala tři knihy, Ničema, Daniela Dormesová a Vyšší kruhy. Stále přitom udržovala přátelské vztahy s Nobelem, s nímž si už celá léta vyměňovala dopisy plné hlubokých filozofických úvah. Na dva roky si s manželem zajela do Paříže, kde ho seznámila s Nobelem. Ten sice nepřestal Bertu milovat, ale našel přátelské porozumění i s jejím manželem.

V atmosféře hrozící francouzsko-německé odvetné války se vyostřil Bertin odpor k válce, který pojala již v Gruzii. Nadchla se pro mezinárodní mírové hnutí a agilně se do něj zapojila. Po návratu domů v roce 1887 dokončila román Věk strojů, v němž varuje před hromaděním zbraní a přehnanými projevy patriotismu. Hned poté přikročila k napsání knihy s ostrým protiválečným za-

měřením, kterou nazvala Die Waffen nieder a která vyšla později česky v překladu Vojty Náprstka pod názvem Odzbrojte. Hrdinka této knihy Marta prožívá z valné části Bertiny životní osudy včetně hrůz prusko-rakouské války s bitvou u Králového Hradce. Kniha vyvolala senzaci. Byla v krátké době přeložena do osmi jazyků. Alfréd Nobel ji napsal: „Milá baronko a přítelkyně. Právě jsem dočetl Vaše obdivuhodné, mistrovské dílo. Říká se, že existuje 2000 jazyků, ale zajisté není žádný takový... ve kterém by Vaše vynikající práce neměla být přeložena, čtena a studována... Jak dlouho jste komponovala tento skvost? Budete mi to muset říct, až budu mít tu čest a potěšení stisknout Vaši ruku - ruku amazonky, která tak statečně válčí proti válce.“

Berta Kinská-Suttnerová se s využitím své obrovské literární popularity zapojila do mírového hnutí. Ve Vídni se 18. října 1891 podílela na založení Rakouské mírové společnosti. Ještě téhož roku se s manželem zúčastnila 3. světového mírového kongresu v Římě, kde vzbudila pozornost a mohutné ovace svým působivým projevem, v němž zazněla výzva: „Přestaň se ptát, jaké národnosti a jaké víry je tvůj soused, ale ptej se na jediné, jaký je člověk.“

V polemikách s Nobelem dala tomuto mimořádnému člověku podnět k založení ceny pro významné literáty, vědce a mírové činitele. Nemocný, stárnoucí Nobel ji ještě v listopadu 1896 napsal: „Milá baronko a přítelkyně... jsem potěšen, že mohu vidět, jak mírové hnutí nabývá na síle. To je důležité pro civilizování mas, a zejména pro takové lidi, kteří bojují proti předpojatosti a tmářství, mezi nimiž Vy zastáváte vznešené místo...“ Nedlouho poté, co odeslal tento dopis, 10. prosince 1896, ráno ho sluha našel v křesle u psacího stolu mrtvého. Selhalo mu nemocné srdce. V zásuvce stolu odpočívala závěš s přáním použít část jeho majetku k zřízení Nobelových cen.

Při vši své celoevropské, ba celosvětové angažovanosti a pilné literární práci nezapomínala Berta na svůj český původ a rodnou Prahu. S dokonale znalostí češtiny, kterou si uchovala, sledovala českou literární tvorbu. Seznámila se s básníkem Svatoplukem Čechem a Jaroslavem Vrchlickým. Spolupracovala s vydavatelem Bedřichem

Frickem, který v Unhošti začal jako odezvu na její slavný román vydávat časopis Odzbrojte, kam ochotně přispívala svými články.

Život však umí až sadisticky míchat radost a žal. Roku 1902 na výsluní jejích úspěchů manžel Arturovi ochmulel nohy a 10. prosince zemřel. Nad hrobem se na jeho výslovné přání uvedené v závěti četl jeho vzkaz manželce Bertě: „Učinilas mě šťastným. Pomohla jsi mi získat od života to nejkrásnější a těšit se z toho. Mezi námi nebyla ani vteřina nesváru a to přičítám tvému velkému srdci, tvému velkému citu...“

Roku 1905 s velikým ohlasem přednášela v řadě německých a švýcarských

měst. Měla za sebou i dvojí velice úspěšné přednáškové turné v Americe a účast na řadě mírových kongresů. Na měnící se adresy za ní putoval telegram, který ji dostihl ve wiesbadenském hotelu. Poslůvek za jeho doručení požadoval tři marky. Nejprve odmítala telegram převzít, žila v té době z ruky do úst a musela šetrně hospodařit s každou markou. Vzápětí si však uvědomila trapnost svého odmítnutí. Zavolala poslůvku zpátky. Zaplatila doručení a nahlédla do telegramu. Srdce se jí rozbušilo. Švédský ministr zahraničních věcí jí oznamoval udělení Nobelovy ceny míru pro rok 1905.

Měla před sebou ještě sedm let života naplněného pilnou literární pra-

ci, přednáškami a organizační činností v mírovém hnutí. Těžká choroba žaludku však dravě a neodvratně usilovala o její nebytí. 20. června 1914 laureátka Nobelovy ceny, světová spisovatelka a česká rodačka z Prahy, sestřenice majitele chlumeckého panství hraběte Oktaviána Kinského, ve Vídni zemřela. Osm dní po její smrti výstřely srbských nacionalistů v Sarajevu vytvořily rakouským a německým militaristům záminku k rozpoutání 1. světové války. Mírové úsilí Berty Kinské-Suttnerové přesto nebylo marné. Její slova dosahují až k dnešku.

Karel Richter

KROTITELÉ DIVOKÝCH KONÍ...

Čas od času čteme v novinách stížnosti na motorkáře, kteří burácivým rachotem svých mohutných strojů děsí a ohlušují chodce v ulicích měst a na silnicích a dálnicích se sebevědomě prolévají mezi kolonami aut a lámou rychlostní rekordy před očima bezmocných dopravních policistů, kteří je nemají šanci ničím dostihnout, aby je mohli pokutovat. Nejsou navíc ani s to rozluštit čísla espézetky na jejich zadních blatnících, spolehlivě zakrytá dámskými kalhotkami z osobní výstroje spolujezdkyně. V Americe prý dokonce terorizují lidi bandy motocyklistů, kteří si říkají Černí andělé a baví se tím, že nahánějí lidem strach, což se u nás zatím neděje.

Chlumec však o velkokapacitních motocyklech také něco ví. Na Pražské ulici naproti zámku je už několik let v provozu speciální velkoprodejna pro zájemce o tento druh dopravních prostředků, kde se tak říkajíc dveře netrhnou. Kromě toho tu vyvíjí horlivou zájmovou činnost skupina nadšenců zapálených pro motorkářský sport. Říkájí si motobrouci a mimo to, že se čas od času scházejí, aby si sdělili zkušenosti z chovu a krocení svých divokých koní, už deset let organizují každoročně dvou denní celorepublikový sraz vyznavačů rychlé jízdy v sedle motocyklu, nazvaný tak trochu recesisticky „Nářez brouků na palouku“. Ve snaze dozvědět se o chlumeckých motobroucích něco víc, než se všeobecně ví, smluvil jsem si se-

střední s jedním z nich. Jmenuje se MARTIN STOKLAS.

Statný, šťastně ženatý čtyřicátník, otec sedmnáctiletého syna. Pochází z Kladna, ale bydlí s rodinou v novém řadovém domku na severním okraji Chlumce a pracuje u firmy KB-Block, provozující v místní průmyslové zóně velkosklad betonových stavebních prvků pro východní Čechy. V našem městě už žije přes třicet let, takže se s ním už dokonale sžil a nic mu tady nechybí. Pokud jde o motocyklistický sport, nerad by, aby se psalo jen o něm. „My jsme klub nebo sdružení, jak chcete, ale rozhodně dobrá parta, kde jsme si všichni rovni, nikdo nad nikým nijak nevyčíná. Žádné funkce nepěstujeme. Je nás tak akorát, abychom se vešli kolem stolu, a každý z nás dělá všechno, co je třeba dělat.“

„Motocykl je tedy vaším koníčkem?“ vyptávám se. Pan Stoklas se směje: „To není koníček, ale kůň, pořádně velikej a těžkej. A taky není zrovna laciněj.“

Pan Stoklas vlastní Jamahu 750 XJ, jeden z těch mohutných, hlučných motocyklů, které se řítí po silnici jako tornádo a dokáže, když na to přijde, vytáhnout ručičku tachometru na sto padesát a možná i dvě stě kilometrů za hodinu a zhltnout osm litrů benzínu. Ta jeho mašinka už sice patří do kategorie veteránů, neboť je jí čtyřicet let, ale pánůvek se o ni dobře stará, takže na vzhledu ani na čipernosti jí prožitá léta zatím nic neubírají. Robustní motocyk-

ly tohoto druhu samozřejmě něco stojí, podle typu a stáří od takových 40 000 až třeba do půl milionu korun. Není také nijak snadné s takovým obrem zacházet, udržet ho na místě kolmo k zemi a při manipulaci s ním se vyvarovat toho, aby se vám překloupil na nohu. Ta by tu tíhu dozajista neunesla bez vážné újmy, rozhodně ne bez bolesti. Pro zkušeného řidiče není prý problém svého benzinového oře zkrotit. Na místě si s ním prý snadno poradí. Horší je ovládat ho spolehlivě za jízdy, aby se při velké rychlosti nedostal v zatáčkách do nebezpečného náklonu a neskouzl do smyku. Samozřejmě je projevem nezralého bláznovství rozpálit to tak říkajíc na plné pecky, zvláště v nepřehledných úsecích anebo někde v ulici, kde je živý provoz a řidiči se může nenadále připlést pod kola nepozorný cyklista nebo nedejbože dítě, kterému se do vozovky zakutálel míč.

„I my jsme nakonec zranitelnější než automobilisté, havárie motocyklů končívaly zle, většinou tragicky. Proto nestačí jen opatřit si motocykl a naučit se ho nastartovat a řídit. Je třeba jezdit s rozvahou, obezřetně, mít oči na štopkách a dodržovat pravidla provozu, neztěžovat jejich porušováním užívání silnice sobě ani jiným. Myslet nejenom na svoje zdraví a bezpečnost, ale i na zdraví a bezpečnost těch druhých. Teď kážu jako pan farář, ale rozhodně nechci vzbudit dojem, že bych ze sebe chtěl dě-

lat nějaký vzor, jak se má jezdit. Taky někdy vybočím z regulí, ale zralý věk i nasbírané zkušenosti mě přece jenom nutí krotit sebe i tu mašinu.“

Martin Stoklas začal pěstovat motocyklistický sport se strojem kdysi proslulé značky Jawa. To byly jistě výborné motocykly. Vyvážely se do celého světa. Závodník Franta Šťastný blahé paměti na nich sklízel vavřínové věnce doma i v zahraničí jeden za druhým. Za minulého režimu se u nás zaspal vývoj. Dnes Jawa sice nadále vyrábí motocykly, ale s cizími motory. Kdysi jsme uměli dělat své vlastní. V současné době jednoznačně kraluje příčinlivé Japonsko. Značky Yamaha, Honda, Suzuki velmi úspěšně soupeří s legendárními americkými stroji Harley-Davidson.

Zajímá mě činnost klubu chlumeckých motobrouků. Založili ho v roce 1999. První srazy „brouků“ jako hlavní výroční akci pořádali na louce u koupaliště, jehož restaurace, chatičky i obrovitá vodní nádrž se sprchami a záchody vytvářela příznivé podmínky pro zdar akce, jíž se účastnily desítky motocyklistů, většinou se spolujezdkyněmi, z celého Česka. Povážlivou slabinou srazů při tehdejších přebujelém dopravním provozu byl obtížný příjezd i výjezd účastníků. Váš však došlo také před mostem k těžkému zranění starší ženy, která neopatrně přecházela vozovkou, a na viaduktu za Novým Městem k tragické havárii se smrtelným zraněním jednoho z účastníků srazu, který nezvládl svůj stroj.

„Po třech letech jsme své srazy přenesli do bývalého vojenského areálu, který je nyní majetkem pana Kriegla. Zde máme pronajatou kancelář a pro „Nářez brouků“ je nám k dispozici celý oplocený prostor i s restaurací, kterou jsme si vybudovali pro potěšení motoristů, takže je tu zabezpečeno stánování, jídlo i pití, možnost spolehlivého výběru vstupného i dostatečný prostor pro atrakce v rámci bohatého dvou denního programu. Teď se jen modlíme, aby pana Kriegla nenapadlo areál někomu prodat, protože lepší podmínky už bychom asi nikde jinde nenašli.“

Rád věřím, že během srazu se v areálu nikdo nenudí. Hrají tu kapely k poslechu i k tanci, někdy až deset různých skupin, předvádějí se motokaskadérské, silácké i erotické výstupy, pořádají se hromadné výjezdy. Podle chuti se jí a pije. Sraz končí zpravidla efekt-

ním ohňostrojem. Účastníci mají možnost v ústraní za městem se pověselt bez obavy, že by někoho obtěžovali hlukem. Pokud ovšem někdo z názvu akce „Nářez brouků“ vyrozumí, že se může zcela bezmezně odvázet bez ohledu na ostatní účastníky, zasahuje vnitřní ochranka, která dbá, aby nedocházelo k opileckým excesům a výtržnostem. Bohužel ani tak nelze zcela vyloučit tragickou nehodu, k jaké došlo před dvěma lety. Nehody nelze zamezit nikdy a nikde.

„Podobné akce organizují různá motoristická sdružení po celé republice. Naše chlumecké srazy se za těch deset let, co je pořádáme, už vžily a mají obvykle úspěšný průběh.“

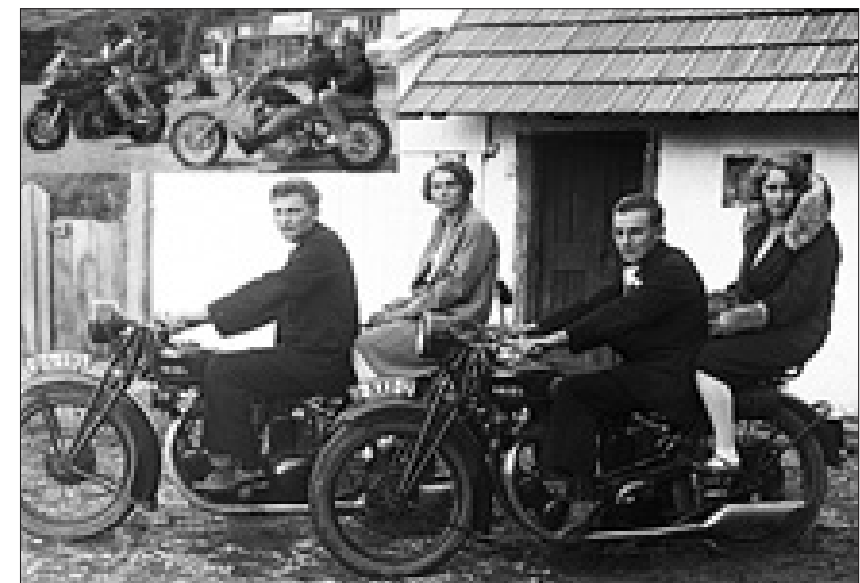
Jediným faktorem, který je schopen akci nepředvídaně pokazit, anebo dokonce zmařit, je počasí, jak se stalo loni, kdy dvoudenní vytrvalý lijavec zasadil pořadatelům zničující ránu. Přípravy k srazu stojí totiž vždycky nemalé peníze, a když pak nenadále z akce sejde a odpadne zisk ze vstupného, musí pořádatelé sdružení, ona hrstka nadšenců, která zajišťuje propagaci, sjednávat kapely a atrakce a obstarávat s předstihem všecko, co je třeba zařídit, včetně škevrání o sponzorské příspěvky, sáhnout do vlastních kapes, aby uhradila vzniklé ztráty. Jinak návštěvnost dosahuje obvykle potěšitelného počtu až 3000 účastníků, takže výtěžek bývá slušný a se sponzorskou podporou se daří ušetřit něco i pro budoucí rok. Sponzorský s našimi motobrouky už léta úspěšně

spolupracuje podnik Mitas Brno a Matex, prodávající nerezový materiál.

Popravdě řečeno, není to laciná zábava. I účastníky přijde sraz na pěkných pár stovek, zvláště když si s sebou přivezou spolujezdkyni. Ale výdajů nikdo nelituje. Žijeme jen jednou, takže není naškodu snažit se žít svůj život co nej-příjemněji. Všichni se dobře pobaví. Sejdou se tu s přáteli odjinud. Mezi fandý pro motocykly se už vytvořila jakási širokoprostorová soudržnost, takže se při míjení na silnicích zdraví máváním. Společná záliba je spojuje a na srazu se cítí dobře v prostředí společného zájmu. Při setkáních se zřejmě vytváří i jakási společná mentalita, sebevědomí a hravost, zdravě usměrňující některé extrémní národy, kterým silné stroje pod zadky zvedají sebejistotu tak, že snadno zapomínají doma mozek.

Letošní sraz motobrouků se jako obvykle vydařil. Chlumeckým organizátorům to ze srdce přejeme. Rádi se dozvíme, že smyslem jejich každoročního „Nářezu na palouku“ není v ústraní mimo zraky veřejnosti pustit jednou za rok ze řetězu temné vášně, nýbrž dopřát si, jak říkával pan Werich, trochu té zdravé srandy a přitom navazovat a utužovat přátelské vztahy lidí, kteří sdílejí nezištnou lásku k motocyklům, těm nádherným divokým koním, a navzájem si pomáhají držet se pevně v sedle a svou jezdeckou zálibu pěstovat v mezích srozumitelných a přijatelných i pro nemotocyklovou veřejnost.

Karel Richter

„Motobrouci“ kdysi a dnes

ZE VZPOMÍNEK VÁCLAVA KLEMENSE

Minule jsem ve svém vzpomínání dospěl, tuším, ke Sboru ostrostřelců.

Zbavíme-li se předsudků a vžijeme-li se do té doby, kdy ostrostřelecké sbory byly zřizovány hlavně ve velkých městech jako Praha, Plzeň nebo i Jičín, pochopíme, že sbor požíval značné vážnosti. Vždyť menším městům bylo privilegium zřízení sboru udělováno jen zřídka. Význam ostrostřeleckého sboru potvrzovala okolnost, že v jeho čele stály vždy nejvýznamnější osobnosti města. V Chlumu byl nejvyšším funkcionářem sboru svého času majorátní pán hrabě Oktavián Kinský. V důstojnických hodnostech stáli nejpřednější občané. Plesů pořádaných sborem se účastnila ta největší honorace. Tyto plesy se po důkladných přípravách konaly v tak zvaném Ressoursu, to jest v budově, kde jsou dnes úřady panství (dříve kanceláře Kovoplastu - pozn. red.). V minulosti zde byl hostinec s pěkným sálem, kde se pořádaly taneční zábavy a divadelní představení. Velení ostrostřeleckému sboru bylo původně německé a také pozvánky na plesy se tiskly v němčině, která však postupem doby musela ustoupit češtině.

Pokud jsem po svém příchodu do Chlumu pochytil z vyprávění pamětníků, byl Sbor dosti bohatý. V místech, kde nyní je okresní nemocnice (dnes domov důchodců - pozn. red.) býval útulný hostinec s velkým sálem a rozsáhlá zahrada, kde měl Sbor zřízení střelnici, ve které se každou neděli konala střelba do terčů. K podzimu pak byly sečteny zásahy všech, kdo se během léta zúčastnili střelby, a kdo měl nejvíce zásahů, byl jmenován pro příští rok králem a večer při návratu domů byl doprovázen v čele průvodu s hudbou. Před ním poskakoval šašek, který držel v ruce terč. Vždy když se konaly zahradní zábavy a v zimě plesy se všim tehdejší přepychem, přišel si na své Amor, tedy Láska, která dosti často byla příčinou zranění srdcí chlumeckých mláďenců a dívek. Ještě dnes žijí v Chlumu pamětníci, kterým se zarsí zrak dojetím při vzpomínkách na ty krásně prožité časy. Nebylo by tedy správné přezíravě mávnout rukou nad všim, co bylo dříve, za starších časů. Musíme se mít na pozoru s úsudkem, pro-

tože přijde doba, kdy se bude hodnotit, jak jsme žili a co jsme dělali my, a leckomu to možná bude k smíchu. Ostrostřelecký sbor měl i svou uniformovanou hudbu, jejímž dlouholetým kapelníkem byl bývalý šikovatel od vojenské hudby olešnický pan Vošoust, který byl velice dobrým hudebníkem, a jeho sborem provozovaná hudba byla široko daleko známá. Kapelník Vošoust byl v mládí v dobrém přátelském poměru s mým otcem, který byl po roce 1866 městským kapelníkem v Novém Bydžově, od něhož přinášel si jak pochody, tak i taneční skladby, které pak hrál na koncertech a plesích.

Setník Sboru Jiří Terzián neměl děti a jeho manželka, rozená venkovanka tuším z Káranic, byla nemálo na důstojnost svého manžela hrdá a její nejšťastnější okamžik vždycky přišel, když viděla svého manžela v pečlivě upravené uniformě setníka před setninou stát nebo pochodovati. Jeho uniforma vyhlížela takto: Dvojcípý klobouk s chocholem kohoutího peří, tzv. šturmhut, na každém cípu klobouku stříbrné jablíčko se znakem města, tmavozelený dvouřadový kabátek, tak zvaný waffenrock, se stříbrnými knoflíky, světlemodré kalhoty se stříbrnými portami po stranách, dlouhá niklovaná šavle, služební černožlutá šerpa. Žádný div, že své manželce se za pochodu a při mrštných obratech líbil, protože jinak v civilu měl v nohách revmatismus. Paní Terziánová byla štědrá příznivkyní Sboru. Několik roků před válkou zakoupil pan Terzián na Františku při cestě část po-

zemku sousedícího s pozemkem, jehož majitelem byl Sbor ostrostřelecký, kde postavil restaurační budovu s verandou a Sbor na svém pozemku postavil střelnici a na konci zahrady terče. Po chlumecké výstavě roku 1911 koupil setník Terzián dřevěný pavilon, který měl na výstavě chlumecký pivovar, a umístil jej rovněž na zahradě Střelnice, jak se tam nyní říká.

Zde byly pořádány zahradní koncerty a slavnosti. Ve střelně byly umístěny na stěnách i stropu různé prostřílené terče. Byly mezi nimi terče velké umělecké ceny a značného historického významu, darované Sboru významnými osobnostmi s českým nebo německým věnováním. Bohužel mnohé z těchto krásných terčů podlehy zkáze, když majitel Terzián i Sbor prodali objekt střelnice nynějšímu majiteli p. Pultrovi. Nový majitel udělal ze střelnice a mnohé z terčů v domnění, že už nejsou k ničemu, zničil. Některé našťastí zůstaly zachovány díky městskému muzeu.

Tolik o činnosti kdysi tak významného chlumeckého spolku. Ještě bych snad měl dodat toto: Budova Střelnice se zahradou je na nejlepším vyhlídkovém místě na Františku, kde chtěl Ostrostřelecký spolek postavit rozhlednu. Bývalý starosta Zikmund Kozelka zabýval se myšlenkou objekt ten od manželů Terziánových a Sboru, budovy i zahradu získati pro město a zříditi zde letní i zimní restauraci a zříditi zde vhodný prostor pro zimní sporty. Bohužel Kozelkovým odchodem z veřejného živo-

ta byly všechny tyto záměry zmařeny. Po převratu nabízeli manželé Terziánovi, že budovu i oba pavilony s částí zahrady věnují obci, a žádali jen, aby jim do jejich smrti byla dávana zdarma úroda sena i otavy z luk tak zvané Býkovky za notářskou zahradou. Nálada pro tuto směnu byla v městské radě, ale ve schůzi výboru živnostenské strany, která měla v Ná-

rodní demokracii společné zastoupení jak v městské radě, tak v zastupitelstvu, postavil se proti tomu více z důvodů osobních než ze zájmu o obec obchodník Václav Liška, který získal několik stoupenců, takže nakonec bylo jednání ke škodě města na návrh manželů Terziánových ukončeno. Manželé pak Střelnici prodali zmíněnému panu Pul-

trovi a z celého městu prospěšného záměru sešlo. Manželé Terziánovi brzy poté zemřeli. Škoda toho krásného místa, které mohlo významně sloužit veřejnosti. Opět jeden příklad, jak maloměstská zášť je schopna způsobit nenahraditelné škody.

(Z rukopisných záznamů pro tisk vybírá a upravuje **K. Richter.**)

Trocha humoru

Vozidlo autoškoly zastaví u benzinové pumpy. Adept řídicího umění vystoupí a chystá se tankovat.

„Halo, pane, musíte napřed vypnout motor!“ upozorňuje ho obsluha čerpadla.

„Motor jsem vypnul,“ vysvětlí oslovený, „to se tak třese můj učitel...“

„Jak jsi uspěl v šachu s přeborníkem?“

„Dobře. První partii jsem nevyhrál, druhou neprohrál můj partner a ve třetí nepřijal remízu, kterou jsem mu navrhol.“

Děti se ve škole chlubí:

„My máme doma Babičku v plátěné vazbě.“

„A my zase Strýčka Toma v kožené vazbě.“

„To my máme tatínka ve vyšetřovací vazbě.“

„Chtěla bych šaty, ale aspoň o dvě čísla větší,“ říká zákaznice prodavače.

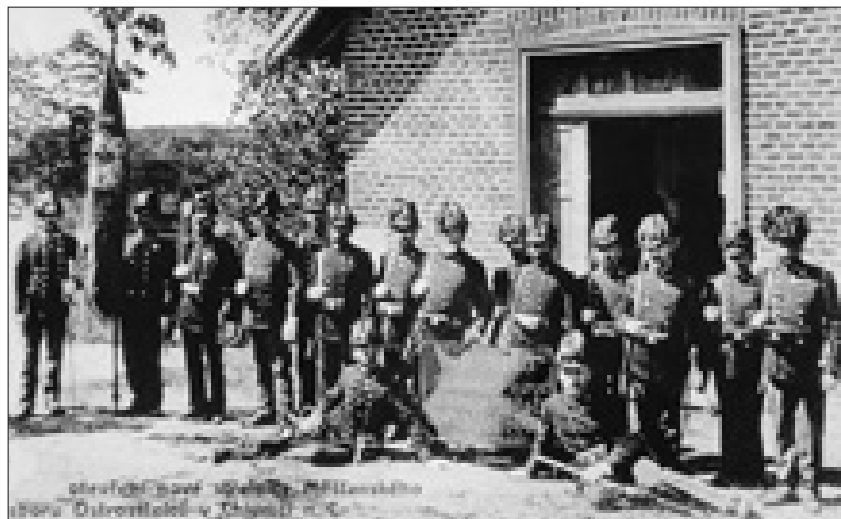
„Ale proč o dvě čísla větší?“ diví se prodavačka.

„Aby si pan doktor myslel, že jsem tu dietu opravdu přísně dodržovala!“

Muž, který žil tak zvaně „pod pantoflem“ těžce onemocněl. Na smrtelné posteli říká své ženě: „Ženo, umírám. Můžu?“

LV

Inzerce

Inzerce

Inzerce

První školní den

3. září začal nový školní rok. První den nastoupilo 596 žáků do 25 tříd. Na prvním stupni jsou žáci rozděleni do 11 tříd a na druhém stupni máme 14 tříd.

Prvním rokem začínáme učit v prvních a šestých třídách podle vlastního školního vzdělávacího programu „MOZAICA“. Název programu je odvozen od mnohostranných zájmů, které našim programem chceme u dětí uspokojit. Již pro žáky šestých tříd jsme zařadili volitelné předměty, kde si mohli žáci vybrat i druhý cizí jazyk. Ostatní ročníky se učí podle programu „ZÁKLADNÍ ŠKOLA“.

Prvněáků nastoupilo do dvou tříd 37. V devět hodin pro ně začal den D. Každého doprovázeli rodiče a často se přidali i prarodiče. Přestože se jedná o početně slabý ročník, respirium prvního stupně bylo návštěvníky zcela zaplněné. Na děti čekali učitelé i starší spolužáci. Pěvecký kroužek pod vedením paní učitelky Havlíkové a asistenci paní učitelky Pavlové připravil krásný a náročný program.

I šestákům jsme chtěli zpříjemnit přechod z prvního na druhý stupeň. Třídní učitelé pro ně spolu s dalšími vyučujícími připravili „seznamovací týden“. Do konce prvního školního týdne provozovali nejrůznější aktivity od kultury až po

sport. Dvě třetiny žáků jsou tvořeny dětmi, které navštěvují naši školu od první třídy a třetina jsou žáci z okolních málotržních škol. Probíhalo tedy jak seznamování s novými učiteli, tak žáky.

Přes prázdniny jsme vybudovali pro naše žáky novou odbornou učebnu chemie a přírodopisu, které nám může závidět nejedna škola. V září budou ještě probíhat stavební úpravy na odpojení neekonomického topného kanálu, kterým se vytápěla budova školní družiny a velká tělocvična.

První den školy se vydařil, ačkoli počasí nám moc nepřálo. Další pohodové dny školního roku všem přeje

Mgr. Jana Bernartová

Čekají nás výtvarné soboty

I v letošním školním roce budou ve školní družině probíhat výtvarné soboty. Akce jsou určené pro děti i dospělé zájemce o různé výtvarné a řemeslné techniky.

Dne 13. 10. 2007 vás od 8.30 hodin zveme
do školní družiny oddělení E na
„VÝTVARNOU SOBOTU“.

Jedná se o řemeslnou dílnu pro dospělé a šikovné děti od 9 let.
Tentokrát na téma

Decoupage - ubrousková technika

Každý se naučí ubrouskovou techniku na dřevo nebo keramickou kachel. Dále je možno vytvořit totéž na další dodaný vlastní materiál (květináče, textil, lahve, sklenice, porcelán a jiné materiály)

Cena je 150,- Kč pro dospělé a 70,- Kč pro děti.

Bližší informace získáte na tel. 731 725 544

Dne 24. 11. 2007 od 8.30 hodin proběhne
ve školní družině oddělení E
„VÝTVARNÁ SOBOTA“

na téma **Adventní věnce - tradičně i netradičně.**
Jedná se o tvořivou dílnu pro dospělé a šikovné děti od 9 let.
Vyrábět budeme **adventní věnec na stůl nebo dveře.**

S sebou si přineste pracovní oděv, svíčky a másle dle vlastní barevné kombinace.

Slaměný korpus a věci na ozdobu obdrží každý.
Na tento kurz se předběžně přihlaste do 15. 11. 2007

Cena kurzu je 150,- Kč pro dospělé a 70,- Kč pro děti.

Bližší informace na tel. 731 725 544 p. Řehounková

Přehled mimoškolního vzdělávání při ZŠ na školní rok 2007/2008

Příprava k přijímacím zkouškám z českého jazyka a z matematiky

- ☞ určeno žákům 9. tříd, procvičování učiva potřebného k zvládnutí přijímacího řízení především na střední školy
- ☞ cena za vyučovací hodinu je 20,- Kč

Výuka jazyků - francouzština

- ☞ pro pokročilé i začátečníky, výuka probíhá pod vedením pí uč. Kohoutové

Výuka jazyků - angličtina

- ☞ žáci I. stupně ZŠ vyučuje pí uč. Kloučková, hlásit se mohou začátečníci i pokročilí
- ☞ žáci II. stupně vyučuje pí uč. Horáková
- ☞ cena je 40,- Kč za vyučovací hodinu

Gymnastika

- ☞ pro žáky I. stupně pod vedením pí uč. Belancové, gymnastické cvičení, nácvik sestav na vystoupení
- ☞ cena za hodinu je 30,- Kč

Vybíjená

- ☞ pro žáky od třetí do páté a děvčata z šestých tříd, zvládnutí míčové hry pod vedením pí uč. Maslákové, účast v soutěžích. Kroužek je zdarma

Sborový zpěv

- ☞ pro žáky I. stupně a 6. tříd, sbor vede pí uč. Havlíková, naplní je nácvik písní, vystoupení při akcích školy a pro veřejnost
- ☞ kroužek je pro žáky zdarma

Točení na hrnčířském kruhu

- ☞ kurzy pro začátečníky i pokročilé, děti i dospělé pod vedením pí uč. Pšeničkové, zvládnutí techniky práce na hrnčířském kruhu
- ☞ kurz má čtyři lekce a termíny jsou včas zveřejňovány
- ☞ cena za lekci je pro děti 75,- Kč a pro dospělé 100,- Kč

Výtvarné soboty

- ☞ jednodenní kurzy různých výtvarných technik pro děti i dospělé pod vedením pí uč. Řehounkové. Termíny a náplň jsou zveřejňovány v Chlumeckých listech a na nástěnkách ZŠ
- ☞ ceny se různí v závislosti na materiálu

Keramika

- ☞ pro žáky 1. až 9. třídy je otevřeno 5 kroužků odstupňovaných podle věku
- ☞ náplní kroužků je práce s keramickou hlinou, modelování, starší děti vyzkouší točení na hrnčířském kruhu, pleťení z pedigu a další doprovodné techniky pod vedením pí uč. Strnadové a Pešoutové
- ☞ děti platí příspěvek na materiál 300,- až 400,- Kč na rok

Taneční aerobik

- ☞ kroužek ŠD pro žáky I. stupně, cvičení při hudbě, aerobik a moderní tanec pod vedením pí uč. Pešoutové
- ☞ kroužek je zdarma

Šikulka

- ☞ ruční práce všeho druhu s tradičními i netradičními materiály, pečení i studená kuchyně. Kroužek je určen pro děti od 1. do 5. třídy, vyučuje pí uč. Řehounková
- ☞ příspěvek na materiál je 350,- Kč na rok

Horavé doučování

- ☞ kroužek pracuje pod vedením pí uč. Drtinové. Je určen pro žáky I. stupně se specifickými poruchami učení nebo jejich náznaky
- ☞ individuální přístup, bez poplatku

Logopedický kroužek

- ☞ pí uč. Veselá bude pracovat s dětmi, které mají problémy s výslovností
- ☞ kroužek je bez poplatku

Základní škola nabízí dětem řadu možností k dalšímu vzdělávání i k rozvoji různorodých zájmů. Většina kroužků a kurzů se právě v této době rozbíhá. Ještě není pozdě se do nich přihlásit - stačí si jen vybrat.

Inzerce

Mateřská škola v novém

Prázdniny jsou nenávratně pryč a na všech školách je již v plném proudu nový školní rok. V MŠ U Zámku čekalo na děti a jejich rodiče velké překvapení. V měsíci červenci a srpnu prošla celkovou rekonstrukcí jedna budova. Vyměněna byla všechna okna, která po 27 letech již dosluhovala, pavilon byl celý zateplen a škola tak byla oblečena do nového „kabátu“.

I vnitřní prostory doznaly změn. Celá budova byla vymalována, vyměněna byla část opotřebovaného nábytku, koberce. Všichni zaměstnanci mají za sebou náročné dny plné úklidu, ale vynaložené úsilí stálo za to.

Děkujeme Městu za poskytnuté finanční prostředky a těšíme se na úklid zase za rok - po rekonstrukci druhé budovy. Také zveme širokou veřejnost k návštěvě. Přijďte se podívat na dobře vynaložené finanční prostředky.

kolektiv MŠ U Zámku

Inzerce

Inzerce

DŮM DĚTÍ A MLÁDEŽE, Chlumec n. Cidl.

ul. 9. května

☎ / fax: 495 485 357

NABÍDKA AKCÍ NA MĚSÍC ŘÍJEN 2007

6. 10.
sobota

Drakiáda - XIV. ročník

+ modelářská soutěž v kategorii házedel

Příznivci větrného počasí a pouštění draků si mohou přijít změřit své síly. Hodnotit budeme draky vlastnoručně vyrobené i koupené. Stavebnici draka si můžete zakoupit v klubovně leteckých modelářů v areálu DDM u koupaliště. II. část soutěže - modelářská soutěž modelů házedel je učena dětem do 5. třídy ZŠ a házedla lze zapůjčit i v místě konání soutěže.

Začátek: ve 13.30-14.00 hodin na závodisti v Lipkách

Startovné: 20,- Kč. Vítězové v každé kategorii obdrží drobné odměny a diplom.

13. 10.
sobota

Indiánské putování zámkem

Pro děti jakéhokoli věku společně s rodiči bude v zámeckém parku připravena trasa, na které se děti potkají s indiány a samy se malými indiány na chvíli stanou. Ale pokud chtějí pokračovat v cestě, musí splnit jednoduchý úkol. Na děti čeká např. střelba z luku, hledání zlata. V cíli je každý malý účastník odměněn, čas se nepočítá.

Start: mezi 14.00-15.30 hod. můžete „vyrazit“ od zámecké terasy u restaurace (začátek putování), ukončení kolem 17.00 hod.

Startovné: 20,- Kč (pouze děti)

S sebou: sportovní oblečení a obuv

PODZIMNÍ PRÁZDNINY

25. 10.
čtvrtek

Potáborové setkání Bedřichovka 2007

Určeno dětem, které s námi prožily tábor v Orlickém Záhoří v chatě Bedřichovce. Pro příchozí je připravena „táborová hra“. Prohlédneme foto a „podrbeme“. Občerstvení zajištěno. Zájemci si mohou přinést 20,- Kč na CD (fotografie) nebo si vybrané fotografie objednat. Těší se na vás praktikanti a dospěláci z tábora.

Čas: přijít můžete kdykoli mezi 9.30-11.30 hod. do klubovny DDM, ul. 9. května

26. 10.
pátek

Zájezd do AQUACENTRA a OBŘÍHO AKVÁRIA v Hradci Králové - vlakem

Aquacentrum: Je zde k dispozici 82 m dlouhý tobogán, vířivky, perlivé koupele, vlnobít v 25 m dlouhém bazénu.

Obří akvárium: podvodní tunel a deštný prales, pohled do části tropické přírody Jižní a Střední Ameriky. Žije zde asi 40 druhů ryb. Zájezdu se mohou zúčastnit i dospělí.

Sraz: v 9.15 hod. na vlakovém nádraží v Chlumu n.C.

Návrat: v 15.28 hod. do Chlumu n.C.

Poplatek: 180,- Kč děti do 15ti let, 240,- Kč děti nad 15 let a dospělí (v ceně je zahrnuta doprava vlakem, vstupné do bazénu na 2 hodiny, vstupné do akvária)

S sebou: plavky, ručník, mýdlo, svačinu, kapesné, kartičku zdrav. pojišťovny

Přihlášku s poplatkem odevzdejte nejpozději do 19. 10. 2007.

Zájemci o zimní lyžařský tábor o jarních prázdninách (začátek března) se mohou již teď nahlásit v DDM, kde se také dozvíte další podrobnosti. Zúčastnit se mohou i nelyžaři.

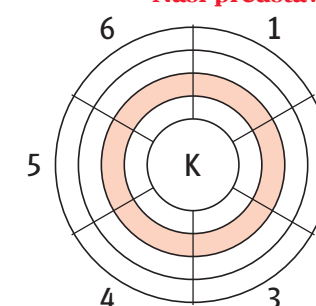
Úřední hodiny pro veřejnost:

pondělí, středa: 8.00-17.00 hod. - areál DDM, ul. 9. května (přestávka 11.30-12.30 hod.)

středa: 9.40-10.00 hodin - jazyková učebna ZŠ (přízemí budovy II. stupně)

DOPLŇOVAČKA

Naši představitelé 1866-1873

1. Domácí zvíře
2. Nízké horské borovice
3. Malý vozík
4. Domácí topící zařízení
5. Užitkové domácí zvíře
6. Velký ořech

Rozluštění na str. 37

LV

Inzerce

RYBÁŘSKÉ SOUSTŘEDĚNÍ SEČ 2007

Nechce se nám ani věřit, že už jsou to dva měsíce, co jsme prožívali krásný prázdninový týden na dalším rybářském táboře. Loni se nám SEČ-ÚSTUPKY zalíbily, a tak jsme si to letos jeli zopakovat. Sešla se nám opravdu skvělá parta rybářů a rybářek. Bylo úžasné sledovat, jak dokáží spolupracovat „mazáci“ s těmi úplně novopečenými 8letými táborníky, ať se jednalo o soutěže družstev nebo jen o tu každodenní legraci. Tahle partička prostě prožívala společně všechno zvesela a naplno. Mimo rybaření a soutěžení jsme se stihli

opalovat, plavat, vyšlápnout na místní zříceninu hradu Oheb, utéct před bouřkou a přibrat na váze po dobrotách pa-

ní kuchařky z restaurace Stodola. Nemohlo nám proto zkazit dobrou náladu ani počasí, které se na nás na poslední dny rozhodlo pěkně mračit. A co ryby? Celkem braly. Od 6ti cm pruhovaného okouna až po 50 cm vychytalé boleny. Po rozdání odměn a diplomů následovala ještě poslední noc plná žertů a pak už jen společné foto na památku a hurá domů.

Na závěr bych rád poděkoval všem vedoucím, ČRS v Chlumci n. C. a Domu dětí a mládeže v Chlumci n.C.

Petrův zdar **František Langr**

KOBLIHÁM ZDAR!

Letošní tábor jsme nově prožili od 5. do 18. 8. 2007 ve Svratouchu na Vysočině v rekreačním středisku Naděje, ale stále se zázemím Domu dětí a mládeže v Chlumci nad Cidlinou. Ubytování bylo v chatkách ovšem s možností využití jídelny k diskohrátkám i jiným srandám. V romantickém prostředí lesů, luk a krásné přírody, která nám nabízela nekonečné náměty k výletům a hrám, jsme vyzkoušeli lezení po skalách, plavbu na lodi, stavbu bunkrů i přespání v nich, plížení po lese a přepad,

sportovní klání mezi okolními tábory, ukázkou karate, ale i poklábosení u táboráku, karneval a další a další zážitky, na které se nezapomíná. Kouzelná atmosféra mezi dětmi a dospělými, kteří se však na 14 dní opět dětmi stávají, se bohužel nedá popsat, ta se musí prožít. Chci poděkovat těmto velkým i malým dětem za to, jací jsou a za tenhle tábor, který je jen jejich zásluhou. Slibuji, že

všechny smutné zamžené oči při loučení se budeme snažit rozveselit zase za rok.

Poděkováním DDM Chlumec n.C., Krajskému úřadu Královéhradeckého kraje, sponzorům Paramo a.s., TOORS CZ s.r.o., Crocodile Žiželice a všem, kteří se jakkoli podíleli na přípravě i vlastním chodu tábora je uznání rodičů, spokojené tváře dětí a hřejivý pocit nad dobře a poctivě odvedeným dílem.

KOBLIHÁM ZDAR a za rok na shledanou! **Vedení tábora**

Tábory 2007

Nový školní rok již začal, ale pro Dům dětí a mládeže v Chlumci n. C. ten starý skončil teprve nedávno, a to 25. 8. 2007, kdy se vrátil poslední letní tábor.

V tento den, když se dovím, že se všichni táborníci vrátili zdraví, mi pravidelně „spadne velký balvan ze srdce“. A po-

kud se jim na táboře ještě k tomu líbilo a byli spokojení, tak je to opravdu radostná zpráva pro nás všechny, kteří jsme se na táborech podíleli.

Letos jsem opravdu spokojená, protože se nám podařilo uspořádat tři tábory a jedno soustředění. Děti z Chlumce i okolí odjely na dva všeobecně zaměřené tábory, na první z nich do Orlického Záhoří na chatu Bedřichovku, na druhý do rekreačního zařízení Naděje u Svratouchu. Mladí

rybáři trénovali, stejně jako v loňském roce, techniku rybaření v již známém prostředí v Ústupkách na Seči a judisté využili nabídku Junior centra, také na Seči, kde měli možnost využívat i tělocvičnu.

Celkem tedy s námi odjelo letos 153 dětí pod vedením 24 externích vedoucích a 3 interních pedagogů DDM. Samozřejmě vím, že je těžké ideálně uspokojit každé z dětí, nicméně, podle dosud mně známých informací od vedoucích, rodičů i dětí, mohu s uspokojením říci, že se tábory líbily a děti se vrátily spokojené. Svědčí o tom také fakt, že jednotliví vedoucí táborů plánují již nyní odjet i příští rok do stejných zařízení.

Chtěla bych poděkovat všem vedoucím za jejich zásluhou práci i za určitou dávku zodpovědnosti a odvahy, kterou musejí mít, pokud chtějí tak náročný pobyt, kterým letní tábor určitě je, absolvovat.

Děkuji také Krajskému úřadu Královéhradeckého kraje za finanční dotaci ve výši 43 000,- Kč. Určitě přispěla výrazně k obohacení táborových programů.

Tento článek píše 3. září, kdy školáci zahájili nový školní rok. Přejí všem dětem i studentům, aby to byl rok úspěšný, a všem našim členům kroužků přejí plno pěkných zážitků i nových kamarádů.

Po výstupu na „Matterhorn“

Letošní školní rok bude, věřím, významný i pro DDM. V první polovině roku 2008 bychom se měli dozvědět výsledky žádosti o dotaci z fondů EU, která bude použita na výstavbu nové budovy domu dětí. Pevně doufám, že Chlumec v konkurenci větších měst uspěje a že se koncem příštího roku bude moci začít stavět.

Jitka Koulová
ředitelka DDM

PS Táborník sněmoval

Členové PS Táborník se již sešli v pořadí na 6. sněmu, na kterém hodnotili svoji činnost.

V úvodu zprávy byli členové a příznivci informováni o udělení čestného titulu „Organizace uznaná Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy pro oblast práce s dětmi a mládeží“, nestátní a neziskové organizaci PIONÝR na období let 2007-2010. Toto osvědčení předala organizaci PIONÝR náměstkyně ministryně školství paní Ing. Eva Bartošová společně s panem Ing. Karlem Bartákem při slavnostním setkání ve Valdštejnském paláci. Mezi

organizacemi, které splnily podmínky, je i 18 občanských sdružení České rady dětí a mládeže. Atest nebyl udělován automaticky všem, žádalo o něj 104 sdružení.

Cílem činnosti PS Táborník je neustále vytvářet nové možnosti pro volný čas dětí. Aktivity Táborníka jsou dostupné pro všechny děti ve městě, které mají zájem o výlety, návštěvu zajímavostí našeho města, přírodu, táboření.

Ve zprávě jsme také hodnotili spolupráci s ostatními organizacemi v našem městě. Můžeme říci, že i v letošním roce byla dobrá. Jen namátkou z naší činnosti: vítali jsme nové členy, schůzky máme pravidelně každý týden, vedení se schází každý měsíc. V oddíle plníme tábornické znalosti.

Chodíme na vycházky, účastníme se Pochodu okolím Chlumce (pořádané KČT) a Dne dětí ve spolupráci s DDM Chlumec n. C.

O prázdninách jsme opět organizovali letní tábor na táborové základně v Chocnějovicích. Veškeré aktivity byly na táboře „podřízeny“ celotáborové hře. Úkoly hry byly zaměřeny na plnění znalostí o přírodě, táboření, první pomoci a další dovednosti. KHES Mladá Boleslav neshledala žádné závady.

Hodnotili jsme program školení pracovníků skupiny i program školení Krajské rady, kterého se zúčastnili tři naši členové, a obdrželi průkaz hospodář a revizor skupiny.

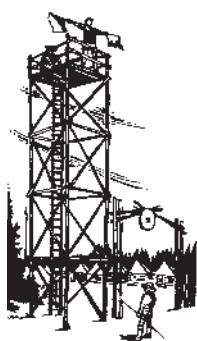
S naší činností seznamujeme veřejnost prostřednictvím Chlumeckých listů, zápisem do městské kroniky, nástěnkou na náměstí V. K. Klicperry. Pro rodiče a naše příznivce připravujeme náš občasník Bobří stopou, kde podrobněji informujeme o své činnosti.

Seznámili jsme se s finančním zabezpečením skupiny. Byly zakoupeny tři kusy nových celt na podsady a provedena nezbytná údržba stávajících objektů. Na táborové základně se vystřídalo celkem 60 dětí a 30 pracovníků.

I v letošním roce spolupracujeme s organizacemi ve městě při akcích pro děti.

Břetislav Holas

SKAUTSKOU STEZKOU

ŘÍJEN

- „MĚSÍC PADAJÍCÍHO LISTÍ“

Podzim změnil barvy přírody připravující se na zimu. Je krásný čas na výpravy a posezení u hřejícího ohně...

**WORLD SCOUT
JAMBOREE 2007**
- 27. 7. až 8. 8. 2007

Scouting slaví letos sté výročí od svého založení - první tábor se konal v roce 1907 na ostrově Brownsea v Anglii pod vedením legendárního sira Baden-Powella. Proto jako hold zemi prvních skautů byla opět po sto letech pověřena Velká Británie uspořádáním světového skautského jamboree - „World Scout Jamboree 2007“. Tato skautská setkání se konají vždy po čtyřech letech v některé zemi pěti kontinentů a účastní se jich desetitisíce skautů a skautek ve věku 14-16 let. V letošním obrovském „campu“ bydlelo ve stanech 40.000 účastníků a několik tisíc obětavých členů „servisteamu“ z celého světa. K tomu každý den přibýlo deset tisíc návštěvníků (vstupenky - pouze na jeden den, po 20 lbs, se objednávaly již v lednu 2007). Česká skautská organizace „Junák - svaz skautů a skautek ČR“ vyslal oficiálně na jamboree přes 300 účastníků - ale obyčejní čeští návštěvníci přijížděli do Anglie různými cestami. Naše výprava vyjela z Plzně na týdenní zájezd autobusem cestovní kanceláře Intertrans...

Přes noc jsme prošli Německem, Belgií a druhý den dopoledne jsme ve francouzském přístavu Calais prošli anglickou pasovou kontrolou (když zjistili, že se jedná o skauty, tak jsme ani nemuseli ukazovat pasy, natož aby nám prohlíželi kapsy a zavazadla jako ostatním) a nalodili se na trajekt - museli jsme si pamatovat, kde autobus stál „pátá paluba a červené schodiště“. Prý se do trajektu vejde na 700 vozidel. Mnozí jsme viděli trajekt poprvé a zažívali jsme mírný šok při prohlídce dvou palub restaurací, směnárny a hypermarketů - knihy jsme si zatím šetřili na skautské suvenýry a likvidovali zásoby z domova. Po vyplutí z přístavu nás pustili na horní palubu, kde sice bylo trochu větrno, ale každý chtěl vidět moře v kanálu La Manche - byli jsme překvapeni, jaký je zde obousměrný provoz. Seznámili jsme se s několika skupinami skautů z Belgie, Malajsie, Austrálie, rovněž jedoucí na Jamboree - domluva samozřejmě lámanou (z naší strany) angličtinou. Mířili jsme do Doveru a „bílé útesy doverské“ jsou z dálky opravdu bílé! Oba přístavy Calais

i Dover jsou pro nás Středoevropany exotikou, současně se zde vylodí a nalodí několik trajektů - vše jde jako po másle, bez nervozity a spěchu, jako všude v Anglii.

Doverský hrad

Nad Doverem se vypíná starobylý hrad a vápencové skály jsou prý od středověku provrtány chodbami - za 2. světové války se vybudovaly další kryty a bylo zde umístěno velitelství protiletectvé obrany. Po vstupu na anglickou půdu jsme obdivovali naše řidiče, jak bez problémů zvládli jízdu vlevo - nám se motala hlava z dopravního ruchu na křižovatkách a kruhových objezdech (kterých je mnoho). Zajímavý poznatek - v Anglii auta přes den nesvítila. Do

Pohled s Greenwich parku

Londýna asi 65 km, odpoledne zastávka v Greenwichi. Je sobota a v „Greenwich parku“ je na trávnících plno dětí i dospělých - park patří královně, stejně jako řada dalších, a je k dispozici všem občanům. Prohlížíme si královskou observatoř včetně historických pracoven a fotografujeme se na nultém poledníku (je zde dlouhá fronta všech barev pleti), který je vyznačen kovovým pásem na nádvoří observatoře. Máme krásnou vyhlídku na Námořní muzeum, Temži a nejnovější londýnskou čtvrť Docklands. Digitální fotoaparáty jsou plně vytížené...

Pokračování příště

SJÍŽDĚLI JSME JIZERU NA KÁNOI

Slova jako butole, kánoe, koňadra, eskymák, soulodění, šlajsna, volej, háček atd. asi běžně nepoužíváte. My, už téměř vodáci, se bez tohoto slovníku neobejdeme. A aby vodáci nevymřeli, bereme do party stále více a více z vás.

Tentokrát jsme zlákali naše nejstarší děti ze skautských oddílů na sjíždění řeky Jizery.

Poslední víkend v srpnu jsme se dopravili pod zámecký park Hrubého Rohozce a z vesnice Dolánky jsme na netradičním dopravním prostředku - kánoi, vyrazili kupředu. Nečekaně po proudu. Naše početná výprava 16 vodáků překonala nelehké překážky - zimu, déšť, vyklopení některých lodí do vody, ale na druhou stranu jsme si odvezli super zážitky - návštěva historického Dlaskova statku, večerní sedění u ohýnku s přikusováním vařené kukuřice vlastní výroby, spoustu dobrot od věrných příznivců skautingu, které jsme vzali s sebou, úžasné palačinky se zmrzlinou ve vesnické hospůdce a temné nebe s hvězdami s romantikou u splavu.

Jizeru doporučujeme rozhodně všem. Dolní úsek je příjemně vlnkatý s pěknými peřejkami a přírodou a památkami kolem.

Vodácky se loučíme AHOJ a příště vám rádi přineseme další reportáž z řek naší ČR.

SLOVNÍK VODÁKŮ

Butol - tak to je 50ti litrová nádoba na vodu, ve které si však vodák nepřeváží vodu, ale skrývá v ní věci před namočením (sbalit do butole jen tak někdo nezvládne - je to velice taktická záležitost ☺)

Kánoe - loď, která je podobná té, na které jezdili indiáni

Koňadra - kolem lodi dokola je ovázán provaz, aby se loď dala v případě jezu převést po vodě, a osoba loď vedoucí, aby mohla jít po břehu

Eskymák - tak Eskymáka zažil ten, kdo se dokáže s lodí otočit pod vodu a zpět (nedoporučujeme, všude zatéká)

Soulodění - když už nás bolí ruce z pádlování, chytíme se všechny lodě dohromady uprostřed řeky a necháme se unášet proudem (jen pozor na to, abyste nebyli ti krajní, ti musí loď řídit = pádlovat), ale pak nás zase bolí pusa z povídání a bránice od smíchu ☺

Šlajsna - vybetonované cestě ve vodě, která je ohraničená betonovým zábradlím, přes kterou se valí voda a dá se sjet na lodi, se říká šlajsna

Volej - volej je všude tam, kde voda téměř stojí a my musíme moc a moc pádlovat

Háček - je ten, co sedí v lodi vpředu a dělá motor (takže pádluje a nemyslí)

Zadák - je naopak zase ten, co sedí v lodi v zadu (nepádluje, ale pouze řídí a přemýšlí)

ses. Mgr. Věra Applová - Matylda

SKAUTSKÝM SVĚTEM

Výprava do neznáma - 10. října sraz pro dospělé v 7.15 hod. na nádraží ČD, cíl neznámý (vede Ota).

Vzpomínka na mrtvé - 2. listopadu 2007 se sejdem u hřbitovní brány, abychom položili svíčky na hroby našich skautských bratrů a sester.

Antonín Benjamin Svojsík - zakladatel českého skautingu, se narodil 3. září 1876 a zemřel 17. září 1938. Čeští a slovenští skauti vzdali hold jeho památce u hrobu na pražském Slavíně.

Karel Felgr - Černý havran, dlouholetý vůdce chlumeckého střediska Junáka a nositel řady skautských vyznamenání, by se 11. října dožil 93 let. Zemřel 30. 3. 2001 a na jeho počest nese chlumecké středisko Junáka - svazu skautů a skautek ČR název „Středisko Černého havrana“.

Václav Hájek - Akela, dlouholetý obětavý skautský činovník a pedagog, který nesměl po roce 1968 vykonávat svoje povolání, by se 2.9.1922 dožil 85 let.

Polské Jamboree 2007 - pro nedostatek místa přineseme reportáž v příštím čísle.

MOUDRA

„NEC SIBI, SED TOTI GENITUM SE CREDERE MUNDO
- PRO CELÝ SVĚT SES ZRODIL
A NIKOLI PRO SEBE SAMA“

Lucanus

Dnes jsme vzpomínali osobnosti, kterým jsme vděční za to, co udělali pro druhé, pro společnost. Je mezi námi stále mnoho těch, kteří se obětavě a bezplatně věnují věcem veřejným, spolkům a v neposlední řadě i skautskému hnutí - těm všem patří obrovský dík! Bohužel je i mnoho těch, kteří mají na mysli pouze prospěch svůj a svých nejbližších - je to úkaz tisíciletý, který se však dnes stal životním stylem jisté části společnosti....

Lucanus, Marcus Anneus (3. 11. 39 až 30. 4. 65), synovec filozofa Seneky, původem z Cordoby ve Španělsku, se těšil v Římě zpočátku přízni císaře Nera, ale později na jeho příkaz spáchal sebevraždu.

Skautskou stezku připravil **br. Vlad. Köhler - Mika**

DOPLŇOVAČKA

Rozluštění roháčku ze str. 33:

ČERMÁK

Na vzdělávání není nikdy pozdě neboli studování pro radost a splnění tužby

Už jsme si na ten obraz zvykli. Otevřete dveře univerzitní posluchárny a hned v první řadě na vás zasvítí několik prosedivělých hlav, studenti-seniori. Ti patří na každé univerzitě nepopíratelně k těm nejangažovanějším studentům a zdá se, že s každým semestrem jejich počet narůstá.

Tato poválečná generace má nový přístup k tzv. třetímu období svého života. Odchod z pracovního života, to znamená odchod z aktivního života. „Mladí“ důchodci odmítají nechat se vytlačít na okraj společnosti, penze pro ně znamená možnost konečně dělat něco jen pro sebe. Nechtějí „odpočívat“ a nestačí jim hlídání vnoučků a natírání plotů na rodinné chatě. Toto třetí období jejich života patří jen jim, rozhodli se žít jen pro život sám, vyzkoušet svoje schopnosti, splnit si dávno zapomenuté sny a k tomu patří i studium. Studovat jen pro radost, z touhy po vědění, objevit v sobě nové schopnosti a možnosti.

Stačí otevřít webové stránky univerzit, abychom poznali, jak důležité místo v jejich programu dnes zaujímá

studium pro starší občany. Zdá se, že alespoň univerzity začínají pohlížet jinými očima na starší členy společnosti. Na rozdíl od poměrů na pracovním trhu, kde jsou padesátníci oceňováni jako neschopní, opotřebovaní, jsou dnes na akademické půdě starší posluchači ceněni a mají stejná práva a povinnosti jako jejich mladší komilitoni.

Řekne-li se „celoživotní vzdělávání“, řada lidí si hned vybaví univerzity třetího věku. To sice není zdaleka přesné, nicméně tyto univerzity hrají v procesu celoživotního vzdělávání významnou roli. Seniorské vzdělávání vznikalo v České republice na humanitních univerzitách již v osmdesátých letech minulého století. První přednášky a kurzy se většinou týkaly vztahu člověka k přírodě (Člověk a příroda, Zdravé potraviny, Problémy stárnutí apod.). K většímu rozmachu došlo v devadesátých letech, kdy jednotlivé vysoké školy mohly uplatnit ve studijních programech svá specifika.

Univerzity třetího věku (U3V) jsou vzdělávací a společenské aktivity urč-

né seniorům. Tyto aktivity mají pozitivní vliv na jejich život a umožňují jim udržet krok s vývojem soudobé civilizace. Tato forma je v současné době, u nás i ve světě, nejběžnějším způsobem vzdělávání seniorů. První univerzita třetího věku vznikla ve Francii s cílem nabídnout seniorům specifický vzdělávací program. Odtud se tento typ vzdělávání rozšířil do ostatních zemí Evropy a do zámoří. V roce 1986 vznikla první U3V na území tehdejšího Československa. U jejího zrodu stála pobočka Československého červeného kříže v Olomouci. O rok později byla založena první U3V v akademickém prostředí (1. lékařská fakulta Univerzity Karlovy). Brzy se přidaly další vysoké školy a v současné době nabízí studium pro seniory prakticky každá vysoká škola v České republice.

U3V je obdobou klasického studia na vysoké škole, tudíž ani forma studia se příliš neliší - výuka probíhá formou přednášek, případně cvičení, seminářů a exkurzí. Přednášky trvají 2-3 hodiny a probíhají buď každý týden, nebo jednou za čtrnáct dní (každá univerzita má rozvrh a rozložení výuky jiný). Účast na přednáškách se zaznamenává v prezenčních listinách nebo k tomuto účelu slouží tzv. Průkaz studenta. K úspěšnému zakončení ročníku je povinná asi 60% účast na přednáškách. Většina škol také nabízí využívání knihoven, internetové studovny, exkurzí, výstav a dalších aktivit. Úspěšným absolventům studia je na konci slavnostně předáno „Osvědčení“ o absolvování Univerzity třetího věku.

Mezi univerzity, které nabízí studium pro seniory, patří také univerzita Hradec Králové. Vzhledem k tomu, že tato univerzita je nám spojením i časově nejdostupnější, budu se jí věnovat na následujících řádcích.

Univerzita Hradec Králové - U3V nabízí seniorům kurzy a přednášky. Temata kurzů pro následující akademický rok jsou: Národní dějiny, Anglický jazyk pro začátečníky, Kurz práce s počítačem pro začátečníky, Kurz práce

s počítačem pro pokročilé, Pohyb-součást životního stylu, Český jazyk a literatura, Textilní techniky - tkaní, Textilní techniky - tvorba bytové textilie, Výtvarné techniky - olejomalba, Výtvarné techniky-umění papíru, Dějiny výtvarného umění, Dějiny východních Čech. Výuka ve všech kurzech se koná každý týden v rozsahu 2 hodiny. Zájemce si může

podat přihlášku pouze do jednoho z vybraných kurzů. Kurzovné činí 200,- Kč za celý akademický rok.

Přednášky v akademickém roce 2007/2008 v zimním semestru budou následující: Hmyzí státy, Netopýři, Proč zrovna monogamie - Sociální systémy primátů a Od ryby až po člověka. Přednášky se budou konat vždy ve středu

od 14 do 16 hodin v aule nové budovy Univerzity Hradec Králové.

Bližší informace o studiu (a přihlášky do kurzů) naleznete na internetových stránkách: www.uhk.cz/pdf/celozivotni.

Úspěšné studium všem zájemcům přeje
Mgr. Horáková

ZDRAVÍ A DLOUHÝ ŽIVOT

Kdo by si nepřál zdraví i dlouhý život? Lidská moudrost nashromáždila celou řadu receptů, jak si uchovat zdraví a prodloužit léta života. Některé recepty jsou opravdu pozoruhodné. Nesmíme však přeslechnout, co říká k tomuto Boží slovo. Je třeba se ptát, jaké záměry má s naším životem náš Stvořitel, na jehož pokyn jsme se zrodili a který dá jednou pokyn k našemu odchodu z tohoto světa. Připomeňme si dva sliby z BIBLÉ: (1) Malachiáš pror. 4,2: „Vám, kteří máte bázeň před mým jménem, praví Hospodin, vzejde slunce spravedlnosti se zdravím na paprscích jeho“. (2) Žalm 91,16: „Dlouhých let dopřeji mu do sytosti, ukáži mu svoji spásu.“ To slibuje Bůh těm, kdo v něho věří. Odvážíme se vyslovit otázku: Jak souvisí víra v Boha se zdravím a dlouhým životem na této zemi? Pokusíme se o odpovědi.

Každý věřící člověk si má uvědomovat, že je odpovědný Bohu i lidem za to, aby správně pečoval o své tělo a o jeho zdraví. Otázky související s mým zdravím, ať se jedná o zdraví těla a nebo o zdraví nervů, které jsou vlastně také jenom tělem, jsou otázkami, které mne jako věřícího člověka vedou k veliké odpovědnosti před Pánem Bohem i před lidmi, se kterými žiji. **Zdraví je Božím darem!** Ne každý je od Pána Boha dostal v plné míře. A proto je třeba se zdravím jako s Božím darem správně zacházet. Máme si stále uvědomovat, že naše tělo je „chrámek Ducha svatého“. /1Kor 6,19/ A jestliže Bůh nazývá naše tělo „chrámek“, pak kazit svévolně a z nedbalosti oltář tohoto chrámu je rouhání a svatokrádež. Věřící člověk si musí být vědom toho, že škodí-li svému srdci a svým nervům, když je zbytečně přetěžuje, anebo po-

škozuje-li některou jinou funkci těla, zarmucuje tím Boha a svolává na sebe zlou odplatu.

Víra je protestem proti výstřednostem života a tím prodlužuje lidský věk. Všechny výstřednosti ničí nejen zdraví, ale též zkracují náš život. Velmi často zjišťujeme, že lidé, kteří žili výstředně, předčasně zemřeli. Takovým příkladem - **velmi otřesným** - je v naší době velmi nízký věk mladých lidí, kteří propadli užívání drog. Byla také řada případů, kdy obdarovaní a schopní lidé - umělci, básníci a jim podobní - umírali předčasně v důsledku nezřízeného života. - Chopení s Bohem, život víry - to je protest proti všem výstřednostem a nekázní života. Jistě by se dalo namítat, že byli a jsou někteří, kteří věřili v Boha a také propadli neřestem. Stali se z nich opilci, zloději a ztroskotanci života. Musíme však po pravdě povědět, že tito lidé napřed sešli z cesty upřímné víry, zavrhlí pravé náboženství, a proto takto skončili.

Víra, která nás spojuje s Bohem, zároveň nás osvobozuje od přehnané péče o časné věci. Dobře tomu rozumíme zvláště dnes, že naše zdraví není samo práce, ale daleko více naše ustavičné starání a pečování. Kdo se vírou celého srdce spojil s Kristem, odevzdal mu nejen své srdce, ale i svoji rodinu, své povolání i svoji budoucnost a budoucnost svých dětí. Proto je věřící člověk sice pracovitý a pilný, ale není utrápený zbytečným staráním a pachtěním za mamonem. Ví, že Bůh řídí všechny záležitosti i našich všedních dnů. Proto každý, kdo skrze víru vydal Kristu svůj život, šíří kolem sebe ovzduší radosti. Jsme v Boží péči. A tato jistota a pokoj, že celý náš život „skrýt je s Kristem v Bohu“, působí blahodárně i na

naše zdraví. Prodlužuje léta života. Nemusíme se zbytečně starat ani o to, co o nás druzí lidé nedobrého mluví, není-li to pravda. „Když je Bůh s námi, kdo proti nám!“ /Ř 8,31/

Víra nám dává jistotu ve věcech věčného života. Putování s Pánem Bohem napomáhá ke zdraví a k dlouhému životu především tím, že nás zbavuje skryté a šířivé starosti o věčný život a naplňuje duši pokojem. Jistě se každý z nás někdy zaměštnává otázkami: „Kde to všechno skončí?“, „Co bude po smrti?“ Odpovědi mohou být různé, třeba že po smrti nebude nic. Jenže v hloubi duše cosi stále volá, že život smrti nekončí. Z nejistoty vzhledem k posmrtnému životu se rodí neklid a úzkost. Jak dojít klidu a jistoty? Uspokojivou odpověď má pro nás ten, který byl přibit na golgotském kříži - Ježíš z Nazaretu. Tam prohlásil: „Já беру úzkosti lidských duší na sebe! Jsem obětí smíření!“ Nu a ti, kteří uvěřili, smějí vyznávat: „Krev Ježíše Krista, Božího Syna, nás očisťuje od každého hříchu.“ V pohledu víry k Ukřižovanému smíme každý pro sebe brát pokoj i jistotu, v nichž je i základ našeho zdraví. Slovo žalmu „dlouhých let dopřeji mu do sytosti, ukáži mu svoji spásu“, je slovo pro život. Slovo pro každého z nás. Chce nás dovést k tomu, abychom pochopili, že víra v Boha napomáhá zdraví a dlouhému životu. Napomáhá tak, že (1) volá k odpovědnosti pečovat o vlastní zdraví, (2) budí v nás odpor proti výstřednostem života, (3) dává pokoj do pečování o časné věci a (4) přidává jistotu ve věcech života věčného. Víra je cestou, na níž se můžeme učit šťastně žít. AMEN

J. Tesař
farář ČCŠH

Inzerce

Volejbalová extraliga v Chlumci

XXVI. ročník Chlumeckého volejbalového léta je již minulostí.

Druhý srpnový víkend se do našeho města sjelo rekordních 48 volejbalových družstev, aby jejich borci ve dvou denním sportovním klání změřili svoje síly.

Diváci a příznivci této hry vědí, že první den vždy patří extralize mužů. Celkem 12 špičkových týmů bojovalo o vítězství, které nakonec po zásluze připadlo letošnímu Mistru ČR Jihostroji České Budějovice vedenému trenérem Petrem Bromem. Druhá příčka patřila vicemistru ČR Dukle Liberec. Třetí místo obsadili Kocouři Vavexu Příbram před VSC Fatrou Zlín. Nejlepším hráčem turnaje se stal kapitán vítězného týmu Stanislav Pochop alias Stanley.

Chlumecké družstvo vedené bývalým reprezentantem Milanem Hadravou tentokrát do finálových bojů nezasáhlo.

V turnaji se utkala i mužstva krajských přeborů. První cenu si odnesly Chvalčovice, druží byli junioři z Liberce a třetí místo obsadil pražský Kovočas. Z pěti ženských týmů si nejlépe vedlo Slezské Předměstí.

Neděle vždy patří turnaji OPEN 4+2. Tentokrát Chlumec hostil 25 mužstev dvou výkonnostních úrovní - krajské a okresní. I zde hráči dokazovali, že volejbal je dynamická hra plná zvratů.

Ve vyšší kategorii si vítězství odnesl loňský přeborník družstvo Egešegedre, druhý byl nováček turnaje Bulgar-

team. Turnaj okresů vyhrála Švédská šestka. Titul nejužitečnějšího hráče zaslouženě patří Richardu Schubertovi, který nemalou měrou přispěl k vítězství svého družstva. Petru Rakovi z G-teamu byla udělena cena fair play za čestné jednání při hře.

Děkujeme všem sponzorům, bez kterých by organizace akce takového rozsahu nebyla možná. Děkujeme i všem, kteří se podíleli na přípravách či pomohli v průběhu obou dní.

výbor VO

Kolosální úlovek

Při lovu kapra dne 19. června 2007 v revíru Pamětník se podařilo rybářům Bohumíru Švecovi z Chlumce nad Cidlinou ulovit sumce, který měřil 162 cm a vážil 48 kg. Návnadou byla pařená houska na položenou a na vlasci o síle 0,22 mm. Doba výlovu trvala 45 min.

II. chlumecký triatlonek

Dne 1. září 2007 zorganizovalo Odborové sdružení železničářů a vedení žel. stanice Chlumec nad Cidlinou pod záštitou starosty města p. Miroslava Uchýtila II. ročník chlumeckého „triatlonku“. Akce se konala v Pamětníku a jeho okolí, za využití prostorů restaurace „Chárovna“.

Již sám název akce „triatlonek“ napovídá, že se jedná o originalitu lišící se od běžného triatlonu. Pokud jste se zúčastnili či navštívili tuto akci, nepřekvapí vás, že „naš triatlonek“ obsahuje 4 disciplíny. Standardně se jedná o plavání (500 m), kolo (17 km - ženy, 34 km - muži) a běh (5 km); specifikum našeho závodu spočívá v tom, že po absolvování zmíněných disciplín následuje ještě jedna - vypít tři piva pro muže a jednoho piva pro ženy. Řidiči, mladiství a abstinenti mohli zvolit nealkoholické pivo, případně jiný nealkoholický nápoj. Ruku na srdce, kolik z nás by po takové fyzické zátěži zvládlo i tuto disciplínu?!

Přihlédneme-li k tomu, že se konal teprve II. ročník chlumeckého triatlonku, byla účast překvapivě hojná. Na start se postavilo 58 mužů a 13 zástupkyň ženského pohlaví ve věku od 13 do 68 let, přičemž všichni závod úspěšně dokončili. Nikdo nevzdal! V ženské kategorii zůstal závod napínavý do poslední chvíle, protože mezičasy jednotlivých kategorií byly vyrovnané. Mezi muži se klíčovou ukázala již zmíněná čtvrtá disciplína, tj. pití piva, ve které se dalo poskočit v celkovém hodnocení o pár příček výš nebo naopak klesnout

- bez ohledu na to, že se jinak závodník držel po celou dobu na předních místech.

Výsledky v jednotlivých kategoriích:

V ženské kategorii se stala vítězkou **Zuzana Podnecká** z Březan, která absolvovala závod za 1:15:27, těsně na druhém místě skončila **Sáva Novotná** z Kolic v čase 1:15:56 a třetí místo obsadila **Pavla Moučková** z Lovčic v čase 1:17:04.

Vítězem mužské kategorie se stal **Pavel Kohoutek** z Chlumce n. Cidl. v čase 1:36:40, na druhém místě skončil **Jiří Barvínek** hájící barvy nymburské železniční stanice v čase 1:41:52 a třetí místo obsadil **Miloš Křivka** také z Chlumce n. Cidl. za 1:44:28.

Závěrem bychom chtěli poděkovat všem sponzorům za poskytnutí finančních příspěvků, závodníkům za jejich výkony a „odvahu“ a divákům za vytvoření příjemné atmosféry. Dík patří také organizátorům - žst. Chlumec nad Cidlinou, jmenovitě hlavně p. Vladimíru Kubíkovi (členu místního klubu „Splašená lokomotiva“, sdružující nadšence, ať už pro běh maratónský nebo běh jen tak pro zábavu) a také všem, kdo se na celkovém zdárném průběhu závodu podíleli.

Doufáme, že se na příští ročník podaří sehnat potřebné finance; chuť k jeho zorganizování dozajista bude. Věříme proto, že se III. ročník chlumeckého „triatlonku“ opět pone-

se v duchu: „Není důležité...“, ale užít si bezva den a změřit síly s kamarády, známými či panem starostou, který snad navzdory svému pracovnímu vytížení najde čas, aby se opět zúčastnil.

Pozn.: Postrádají se cyklistické kalhoty a cyklistické boty - nálezce, prosíme, kontaktovat tel. číslo 723 919 978. Děkujeme předem!

M. Danišová, V. Polívka

NDR-BDR-HOLANDSKO

Cesta do NDR

Druhý zájezd byl ještě zajímavější. Prestižní, v podstatě první výjezd do západních zemí. Významný i tím, že se mělo v Západním Berlíně natáčet pro západoněmeckou televizi. S+Š upravovali program, aby byl reprezentativní a zároveň pro západní veřejnost zajímavý. Tvrdě se nacvičovalo, některé, aspoň první sloky písní, se překládaly do němčiny a zpěváci si museli nadřít texty. Nejvíce si je pochvalovala Carmen Hegerová, že jí němčina více zní. Vychutnávala si drnčivé a důrazné er. Němčina skutečně pro většinu jejích písní vyznívala lépe. Pravdu měla v tom, že v jejím podání tak zněly důraznější a útočně. Textově měkké vyznívaly lépe v češtině.

Balili jsme pečlivěji než jindy. Sepisovali i drobnosti, aby se na nic nezapomnělo. Muzikanti dostali nové obleky, šité od Bulky, známého krejčího kdysi od FA ADAM, krejčího s vytříbeným vkusem, který dokonce miloval a kupoval obrazy. Jeho partnerem byl také krejčí, kterému byla asi němčina rodným jazykem, protože se česky vyjadřoval dost nezvykle - prostě jako Němec. Hromotluk, vždy ve šněrovacích pracovních botách, velké zástěře a pečlivě zkadeřených vlasech. Trochu škodolibě a rádi jsme sledovali žárličího hromotluka, zvláště v situacích, kdy pan Bulka bral muzikantům míru na překárných místech, aby se jim i dobře sedělo. Byl v jejich domácnosti paní. Starala se o domácnost vařila a obdivovala svého muže. Nebylo divu, pan Bulka byl jemný, s vytříbeným vkusem, jak je u mužů jeho orientace velmi často obvyklé. Byl průkopníkem v chápání své orientace jako normální věci a toho, že má právo uspořádat si svůj život po svém i navzdory úřadům. Dnes jsou homosexuální páry samozřejmostí, tehdy se většinou se svou orientací skrývaly.

Měla jsem spolužáka a kamaráda, který dlouho nechápal, co se s ním děje. I nám se zdál být jiný. Když šel, spíše tančil, i v kresbách měl svůj bytostný svět, - byl nesmírně bezprostřední. Říkali jsme si, my v ateliéru prof. Stmadel, že je dětinský - také tím, že miloval

svou maminku s dětskou závislostí. Měli jsme ho rádi i s jeho zvláštním chováním a vrtochy. Také profesor jej uznával pro jeho výtvarný projev. Později, kdy pochopil, v čem je jiný (o co se zasloužil známý a pověstný režisér Krška), a i nám byl jeho úděl jasný, nesnažili jsme se dát mu to jakkoliv najevo, měli jsme ho rádi jako kamaráda a měli jsme obdiv k jeho vytříbenému uměleckému projevu. Stýkali jsme se často i po škole, byli jsme si profesně blízcí. Prožívali jsme s ním jeho těžký úděl být jiný, provázený častými traumaty a zoufalými propady do beznaděje, než zakotvil v pevnějším vztahu. Máme ve složce dost jeho kreseb, radostných z vlnícího se obilí, maminky s jejími sny, z prožitků z dětství. Na Láďovi jsme poznali tíhu jinakosti. Byl bytostně umělec, bohužel jeho radostný talent ubíla televize, kde pracoval jako výtvarník scénograf a návrhář kostýmů.

Trochu jsem odbočila od balení a dne, kdy jsme tahali krabice a bedny pasáží ALFA do autobusu na Václavském náměstí. Ten byl neobvykle parádní - holt, i naši nadřízení pochopili, že jedeme na západ a budeme tak reprezentovat i úroveň autobusového parku ČSSR. Po důkladné kontrole, zda máme vše, byla vyřčena věta: „A nezapomeňte, že ráno v pět tady, kdo zmešká má smůlu.“

Ráno jsme v poklusu dobíhali, abychom byli přesní, ale stejně se čekalo na opozdilce víc jak do půl šesté. Bylo tu míst dost, každý se snažil urvat dvousedadlo jen pro sebe, aby se mohl pohodlně usadit, trochu si natáhnou nohy. Doufali jsme, že i na krátký spánek. Získala jsem dobré místo za Pavlínou Filipovskou s Láďou Štáidlem. Byla to v té době všem známá velká láska, Pavlína úplně ztratila hlavu. Trochu jsem se jí divila, Láďa se mi zdál být tvrdý, mnohdy až nelitostný, rozhodně mu chyběla citovost - bylo v něm, byť byl velmi atraktivní, cosi dřevěného. Láska je, holt, slepá...

Autobus se plnil a k našemu překvapení jsme zjistili, že jede i náš hospodářský ředitel se sekretářkou, dokonce nejvyšší ředitel Divadel malých

forem, tedy náš nadšéf. Jak se jelo na západ, honily se konexe a záminka, ta se taky našla.

Za řidičem na prvních sedadlech seděli dva cizí muži a marně jsme hádali, proč s námi jedou a sedí tu s takovou samozřejmostí. Přitom se s nikým ze souboru neznali a vypadali, jako když se dobře obléknou do hospody. Když jsme měli za sebou přechod přes Cínovec, a podtrhávám ŠTASTNĚ, oddychli jsme si. Nebyli jsme sice ještě na západě, ale i odtud se vracelo, případně lidem našli při důkladnější prohlídce valuty a JOJ, to by bylo moc špatně. Naši dva „tajní muži“ odešli do celnice a obvyklá procedura prohlédávání se nekonala.

Při první odpočinkové zastávce, kdy si holiči svobodně zapálili cigára a ženy si vystály frontu na WC (muži si odskočili i za kůlničky), jsme chvilku postávali ve skupinkách. Přišel Planner, také Jiří a hospodářský ředitel a potají nám sdělil, abychom byli k oněm páňům slušní a mimikou, beze slov, naznačil (obrátil na rub cíp klopý saka), co jsou zač. Že nám to, až to bude možné, vysvětlí.

Že jsem tentokrát mohla jet na tak prestižní zájezd, jsem vděčila panu Suchému. Věděl, co to pro mne, jako výtvarníka, znamená, - uvidíme nejvýznamnější galerie v Západním Berlíně, galerie v Haagu nacpané Rembrandty, Vermeery, Van Goghy. Obvykle jezdila Veronika a také na mne za to zle zahlížela, ale pravda je, že do této doby jezdila víc než já, ale i tak mi to dlouho neodpustila. Pochopitelně jsem za ni musela převzít i její práci, tj. kostýmy, a to byla pěkná zabíračka. Kostýmy se v průběhu představení mnohdy mění a je nutné převlékačku stihnout přímo bleskově. Muselo být vše připravené, často je to pěkný nervák. Trochu jsem měla z té zodpovědnosti hrůzu (čert nikdy nespí), ale Hrabánek mne ujistil, že mi pomůže. Navíc jsem věděla, že mi pomůže i Běla, která jela také. S Jiřím cestovali svým autem - trpěl totiž neurózou nedůvěry, pokud neřídil sám, kdy musel být naprosto soustředěný jen na jízdu. Jinak zažíval muka úzkosti a nevolnosti - .

Já sama jsem jela tak trochu se strachem. Vůbec to pro mne byl dost problém. Malému synovi bylo šest let a choť nebyl stále ještě zdravý. Ujistil

mne, že to jako chlapi vydrží (představa z očekávaného přisunu nových uměleckých monografií jej obrnila ke každému odvážnému činu), byl schopen vydržet cokoliv.

Navíc jsem byla vystrašená i ze setkávání s Němci. Důvod je dost kuriózní.

Byl konec dubna 1964. Na jeho začátku jsme pobývali na HROMOVCE, krkonošské boudě, která patřila muzikantům. Svazy umělců měly tehdy své zotavovny, kde se dalo pracovat. Bylo ještě hodně sněhu, ráno výborného na sjezdy, v poledne na opalování. Myslím, že jsme s Jiřím Suchým byli nejhorší lyžaři, více ve sněhu než na něm. Šlitr jezdil výborně, téměř závodně. Odpoledne se nacvičoval program pro Německo.

Dost brzy mne omrzelo stále padat, a tak jsem se svou novou přítelkyní, se kterou jsem se seznámila u společného stolu při obědě, chodila na dlouhé pěší procházky, dokonce až na Pomezí boudy. Nová přítelkyně byla velmi citlivá a kultivovaná paní, jemného původu. Jako ředitelka nakladatelství Dilia měla značné znalosti z hudebního oboru. Při procházkách, jak to bývá, jsme si vzájemně vyprávěly své životní osudy. Ten její byl téměř detektivní. Když byla ještě malá, její maminka byla pozvaná do Ameriky na šňůru koncertů - byla houslová virtuózka. Nedlouho po jejím příjezdu do Ameriky vypukla u nás v Evropě II. světová válka, uzavřely se hranice i možnost návratu a dopisování - ztratily vzájemný kontakt. Po válce s babičkou stále čekaly, kdy se maminka vrátí. Čekání bylo marné. Nechaly ji hledat Červeným křížem i diplomatickými cestami, ale

vše vyznělo naprázdno. Její stopy v pohybu válečných událostí úplně zmizely. Už se nikdy neviděly.

Dostala se do okruhu pokrokové mládeže, kde se seznámila se svým budoucím mužem. Jeho otec byl ministr Dolanský. Žili asi úzce sevření ve společnosti nejvyšších komunistických kruhů, asi tak uzavřených do mýtů ohrožení, že nejen žili, ale i věřili smyšleným a dnes by se dalo říci i vybájeným zkazkám o světě od hranic na západ. Zírala jsem nevěřičně, jak lze tak nekriticky propadnout bludům. Komunistické smyšlenky pro ně byly pravdou, pro kterou by se navíc dali snad i upálit. Vyprávěla mi, abych byla v Německu opatrná, že se tam ztrácejí lidé, že je nepřátelské síly unášejí, že je tam silné nacistické hnutí, že se odtamtud už mnoho lidí nevrátilo. I proti mému přesvědčení ve mně vyvolala až psychózu strachu z té neznámé země zločinců, že jsem před odjezdem měla hrůzné sny, ve kterých mne honili esesáci úzkými polozbořenými uličkami...

Jaké to tam tedy bude?

Zatím jsme jeli velmi spořádanou krajinou, na stránkách se pásy krásy, všude pořádek, u nás nevidaný.

V Berlíně nás ubytovali v poměrně přepychovém hotelu. Přijeli jsme ještě před polednem. Věděli jsme, že tu budeme bydlet krátký čas, než se uvolní penzion Dücker, kam se přestěhujeme až v průběhu týdne. Při obědě nám nabídl, houfku ženského světa, Jiří Jelínek, výborný trumpeták a zpěvák, že nás protáhne zablokovaným přechodem do Západního sektoru Berlína, kde vyjdeme u stanice metra AM ZOO,

a že se projdeme po Kurfürsterdamm Strasse, že chce vidět náš údiv. Měly jsme už průvodky k přecházení zátarasů, a tak jsme horlivě přisvědčily, že tedy jo!

Východní Berlín, přes veškerou snahu východních Němců, byl stejně šedivý a posmutnělý, jako naše města. Takže nemělo co nadchnout. Ještě stísněnější byl přechod. Pro pěší tu byl ponurý - doslova vlez. Pro auta klikaté dlouhé vjezdy plné tankových zátarasů, propletené ostnatým drátem. U vjezdu i u výjezdu pevné závory. Působilo to stísnujícím dojmem, až strašidelně. I v nás to vyvolávalo malou dušičku. Pěší procházeli úzkou uličkou mezi betonovými stěnami, nahoře opatřenými ostnatým drátem. Byly klikaté, aby utečenec měl ztížený útek a snáze se chytil. V místnosti přechodu se čekala fronta, hodně se tu plakalo a mávalo - pokud se chtěli vidět příbuzní nebo i manželé, stáli od sebe oddělení asi deseti metry - byla to jediná možnost, jak se alespoň na dálku vidět. Oddechli jsme si, když jsme podstoupili nejjednodušší proceduru s celníky NDR a BDR a konečně stanuli na nejživější západoberlínské ulici KUDAMU, jak se jí zkráceně a s láskou říkalo. Svobodně jsme vydechli a začali se osvobozovat smát!

Jirka Jelínek řekl: „Tak na tohle jsem se těšil, to jsem chtěl slyšet!“ A zavedl nás k SALAMANDRU narvaného krásnými botičkami od bílých přes zelené, fialové až k černým. Myslím, že toho za chvíli litoval, protože ten ženský svět asi dobře neodhadl.

M.A.

Místo antibiotik česnek?

K zázrakům medicíny patří antibiotika, ale stejné účinky mají některé rostlinky. Proto i dříve mohli lidé přežít zdánlivě nevyléčitelné nemoci.

Je nedílnou součástí mexické stejně jako české kuchyně, ale svou vůní mnohé odrazuje - řeč je o **česneku**.

Každý den jeden malý stroužek

Pravidelná konzumace česneku pomáhá snižovat cholesterol a krevní tlak, chrání srdce a cévy. Všimli jste si, že kdo jí hodně česneku je málo nemocný? Česnek totiž pů-

sobí jako antioxidant, chrání člověka před vznikem rakoviny žaludku a prostaty a povzbuzuje imunitu. Navíc dokáže ničit bakterie a mikroorganismy hlavně v zažívacím traktu a dýchacích cestách.

Při zánětu mandlí a bolestech v krku se osvědčilo žvýkat co nejdéle stroužek česneku nebo ho nechat v ústech. Syrový česnek vypálí bacily v trávicí trubici, proto ho jezte často.

Postrachem bakterií je také med - třeba při nachlazení pomůže čaj s medem.

Přetištěno z časopisu Zdravý život

Inzerce

Sňatky uzavřené v obřadní síni MěÚ

10. 8. 2007			Tomáš Bureš			+	Věra Jičínská
Josef Špás	+	Ilona Köhlerová					
11. 8. 2007			25. 8. 2007				
Roman Celler	+	Lucie Kovaříková	Sylvain Honoré				
Jaroslav Buchta	+	Vendula Hybnerová	Batamag Salomon	+	Hana Slavíková		
			Petr Matějka	+	Zuzana Korčáková		
17. 8. 2007			31. 8. 2007				
Robert Sedlmajer	+	Natalija Oleksyeyevychová	Martin Trubač	+	Lenka Sirotníková		

Sňatky uzavřené na zámku Karlova Koruna

10. 8. 2007	Petr Formánek	+	Hana Malířová	31. 8. 2007	Josef Váňa	+	Hana Horynová
12. 8. 2007	Toribio Montesdeoca Ojeda	+	Michaela Poláková	1. 9. 2007	Petr Dzurindák	+	Michaela Nebeská
18. 8. 2007	Pavel Keresteši	+	Karolína Štyndlová		Tomáš Luxemburk	+	Alena Šudáková
	Zdeněk Hrdina	+	Petra Volfová		Jiří Holan	+	Martina Antošová
	Jan Cimburek	+	Petra Bartoňková		Petr Hruběš	+	Iva Vaníčková
25. 8. 2007	Aleš Kloz	+	Jolana Veselá		Martin Filipi	+	Olga Mandátová
					Tomáš Jelínek	+	Petra Zdráhalová
					Jiří Kout	+	Anna Körnerová

Sňatek uzavřený v zámecké kapli

11. 8. 2007	Michal Kyncl	+	Marcela Prokopová
-------------	--------------	---	-------------------

Sňatek uzavřený v zámecké zahradě

14. 8. 2007	Miloslav Louda	+	Klára Perglerová
-------------	----------------	---	------------------

Kamenná svatba v obřadní síni MěÚ

Dne 25. srpna 2007 oslavili manželé **Rudolf** a **Božena Pourovi** z Chlumce nad Cidlinou v obřadní síni Městského úřadu Chlumec nad Cidlinou „Kamennou svatbu“, což je svatba po 65 letech společného života.

Za matriku **I. Uchytlová**

Narozené děti s trvalým bydlištěm v Chlumci n. C.

Natálie Rakouská Vítek Grigar Soňa Šimonová Štěpán Volejník Natálie Rydvalová

Odešli z našich řad

Josef Dostálek 78 let	Marie Lejsková 87 let
Petr Habanec 67 let	Jarmila Matoušová 74 let
Václav Bulušek 84 let	
Jaroslav Hataš 77 let	

Za evidenci obyvatel: **I. Fölklová**

Výročí narození - říjen 2007

80 let
Paní **Marie Drahokoupilová** nar. 1. 10. 1927
Žiželická 86, Chlumec nad Cidlinou

Pan **Miloslav Mydlář** nar. 17. 10. 1927
Riegrova 320, Chlumec nad Cidlinou
Oběma jubilantům srdečně blahopřejeme.
Za sociální oddělení: **Mgr. Zdena Valentová**

Děkujeme všem přátelům a známým
za slova útěchy a květinové dary
při posledním rozloučení
s panem
Petrem HABANCEM
Manželka Hana, synové Petr a Pavel

Dne 30. září 2007 vzpomeneme 10 let
od úmrtí naší maminky,
paní **Marie VÍŠKOVÉ**
z Chlumce nad Cidlinou.
Za tichou vzpomínku děkujeme všem,
kteří jste ji znali.
S láskou vzpomíná dcera Marta
a syn Jaroslav s rodinami.

Dne 2. října 2007
vzpomeneme 1. výročí úmrtí
pana
Bohumila PŠENÍČKY
z Chlumce nad Cidlinou.
S láskou vzpomíná rodina a příbuzní.

Již tři roky nám, maminko, chybíš.
Jak rádi bychom s Tebou oslavili
Tvůj svátek Marie.
Vzpomíná s láskou
rodina Dobrovodských a Daškova.

Dne 4. října 2007 uplyne 10 let,
co nás navždy opustil
naš milovaný manžel, tatínek,
dědeček a pradědeček,
pan **František Winter**.
Kdo jste ho znali a měli rádi,
vzpomeňte s námi.
Manželka a děti s rodinami.

Dne 11. října 2007 uplyne 10 let,
co nás opustila
paní **Alena JUKLOVÁ**
z Kladrub.
Vzpomíná rodina.

Inzerce

CHLUMECKÉ LISTY • Periodikum - 12x ročně • Číslo 9, vydáno 27. září 2007 • Náklad 1170 ks • Vydává Město Chlumec nad Cidlinou, Klicperovo nám. 64/I., IČO: 00268861 pod registrační značkou MK ČR E 11410 • Místo vydání - Chlumec nad Cidlinou • Řídí redakční rada • Vytiskl TNM Print, s.r.o., Poděbrady • Příspěvky nejsou honorovány a nevracejí se • Příspěvky zasílejte **psané na stroji ob řádek** nebo **v digitální formě (na disketě)** na adresu: Městský úřad - správní odbor, 503 51 Chlumec nad Cidlinou, telefon 495 703 891 nebo **elektronickou poštou** na adresu: chlisty@seznam.cz • Názory vyjádřené v článkách se nemusí shodovat s názorem redakce a vydavatele • Foto na první straně obálky Ant. Fibigr • **Uzávěrka příštího čísla 4. 10. 2007**